

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

SEP/OKT 2022.

BROJ 179

KO GOD SE
SUSREO
SA BOGOM,
NAKON TOGA
VIŠE
NE MOŽE
OSTATI ISTI.

A ISUS MU REČE:
„NIKO KO SE PRIMI PLOGA, PA SE OKREĆE NA TRAG,
NIJE PRIKLADAN ZA CARSTVO BOŽIJE.“
LUKINO EVANĐELJE 9:62

Gde postoji nada, postoji i plodno tlo za život u izobilju, čuda, odgovorene molitve i blagoslove.

NOVO IZDANJE

Nepokolebljiva NADA

RADOSNO IŠČEKIVANJE
U SVAKOM DOBU

Iako se mnogo poučava na temu vere, nada često ostaje neprimjećena. Ipak, vera može da dosegne samo ono čemu se nadamo (Jevrejima 11:1).

Nada je neophodna! Šta je istinska nada?

Biblijska definicija nade stoji u oštroj suprotnosti njenoj svetskoj definiciji.

Dok svetovna nada nije ništa drugo do puštanje mašti na volju, u razmišljanju o onome što se želi, Sveto pismo oslikava nadu kao pouzdano iščekivanje koje oslobada natprirodnu silu.

Kad ste ukorenjeni u istinskoj nadi, možete da se držite svakog obećanja kojeg je Bog dao!

Podržati udruženje i misiju Derek Prince Srbija možete kupovinom knjige iz našeg izdavaštva ili donacijom na račun:

325-9500700044980-85

**Gde ima nade, ima i života,
pobede i beskrajnih mogućnosti!**

ZA VIŠE INFORMACIJA, MOLIMO KONTAKTIRAJTE NAS NA:

+381 64 405 47 44

info@derekprince.rs, miki.cobrda79@gmail.com

FB: Derek Prince misija - Srbija

ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA

MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOINETE
ANTIOHIJU

HVALA

Štampanje i distribuciju ovog broja su finansijski pomogli
vjernici iz Banjaluke.

Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa** : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž** : 1000 | **Štampa** : Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska** : Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

KAKO BITI MUŽ SREĆNOJ ŽENI?

Izgleda da su uglavnom žene te, koje čitaju knjige ili pohađaju seminare na temu „Kako ugoditi svom mužu“, „Kako biti pokorna“, „Kako mu pomoći“, i tako dalje. Dok smo izgleda mi muškarci, prilično uspešni u izbegavanju ovakvih „osećajnih stvari“. No, na temelju samoposmatranja i posmatranja drugih muževa, mišljenja sam da treba mnogo više od njihovog dovođenja u školu za „uspešne muževe“.

Na sreću, postoji i drugi način, koji je nekako suptilniji, ali opet vrlo efektivan. Pastori koji sistematski podučavaju Bibliju znaju da su mnogi principi hrišćanskog načina života vrlo korisni u pomaganju muževima da postanu ljudi sa kojima se može skladno živeti.

Biblijski principi vezani za brak i obaveze muža, i ako ih muževi razumeju i primene, mogu dati čudesne rezultate u braku. I zaista, upravo su to osnovni i standardni hrišćanski principi, koji su tako korisni u svim područjima duhovnog rasta, najvažniji su za uspostavljanje i održavanje srećne i produktivne veze među supružnicima.

Mužu se zapoveda da voli svoju ženu. „Muževi! Ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu...“ (Ef. 5:25). Istina je, da starije žene treba da poučavaju mlađe kako da vole svoje muževe (Tit 2:4). No, nigde u Pismu ne postoji ista direktna zapoved ženama da vole svoje muževe. Ono što se najsnažnije ističe u Bibliji jeste da ljubav

---

supruga bude voljan odgovor na ljubav koju je potaknuo muž.

Nedostatak harmonije u domu, za koju muž ima prvenstvenu odgovornost, jeste od tolike važnosti da u Prvoj Petrovoj 3:7 piše da molitve muškarca neće biti uslišane ako nema te harmonije u domu. Propust muškarca da se prema svojoj ženi ponaša u milosti, i propust da svoju decu nauči da rastu spominjući se Gospoda, jednaki su grehu požude. Muž koji prezire i mrzi svoju ženu, te zanemari duhovnu dobrobit svoje porodice, on živi u grehu, jednako kao neki preljubnik ili potvrđeni pijanac.

Poput različitih tipova propadajućih vernika, koji kao takvi predstavljaju kamen spoticanja nečijeg duhovnog napretka, čovek koji insistira na neurednom porodičnom životu takođe je kandidat za ozbiljnu božansku disciplinu.

Sposobnost da se u nečijem karakteru očituje ljubav, deo je ploda Duha Svetoga i plod doslednog i dugotrajnog duhovnog rasta. Dakle, sposobnost muža da voli svoju ženu je proporcionalna njegovom ukupnom duhovnom rastu. Muškarčev duhovni rast se može videti

relativno lako i lako je приметljiv njegovoj porodici. Istinski duhovni rast rezultira time da osoba svaki dan postaje sve više nalik Hristu i taj kvalitet je vidljiv kada plod Duha postane sve više i više očit.

„A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona“ (Gal. 5:22-23).

Pogledajte ove znakove zrelosti! Poznajete li neke muževe koji pokazuju ove karakterne crte u svojim svakodnevnim životima, sa svojom ženom i decom? Shvatate li da bi muškarac poput ovog bio neodoljiv svojoj ženi i heroj svojoj djeci? Muškarac poput ovoga bi imao fantastičnu šansu da svoju nevernu ženu pridobije za Hrista u vrlo kratkom vremenu. Biblijska doktrina čini od nezrelih dečaka snažne muškarce, čak i ako su ti dečaci navršili trideset godina.

To je princip Božjeg autoriteta i lanac ovlašćenja koji kaže da „onaj koji ima vlast inicira (podstiče), a podređeni odgovara (prihvata i sluša).“ U Božjem planu, ljudi imaju neviđeni kapacitet da po milosti Božjoj, kod svojih žena izazovu odgovore

---

koji su tako predivni i prijatni.

Ako je muž svađalica, onda samo najproduhovljenija, ponizna i posvećena žena može ostati sa njim. Samo će vrlo zrela žena svojevolumno izdržati dugotrajnu patnju u rukama nezrelog muža. Kroz istoriju postoje brojni slučajevi bogobojaznih žena koje su patile gotovo do tačke smrti pokušavajući pridobiti za Boga svog bezbožnog muža.

Naravno, ženama se zapoveda da budu podložne svojim muževima, ali je onaj muškarac koji mora zahtevati podložnost od svoje žene, kako bi pridobio njezinu saradnju, u potpunosti promašio stvar. Bilo ko, ko je u poziciji da ima autoritet ne bi smeo očekivati od osobe koja mu je podređena da mu se podredi jednostavno samo zato što je to obaveza te osobe - zato što to neko kaže. Da, obaveza je podređene osobe da bude podložna, ali onaj koji ima autoritet je u velikom problemu ako mora svoj autoritet primenjivati na diktatorski način, kako bi postigao šta želi.

Autoritet se ispoljava kroz ljubav, to je kanal kroz koji on treba da teče. I to je ljubav koja ima karakteristike poput one

navedene u Prvoj poslanici Korinćanima, u 13. poglavlju. Svakome je moguće uporediti dela bilo koje osobe sa ovim biblijskim standardima, te odrediti da li se tu radi o demonstriranju prave ljubavi ili neke druge. Ovo posebno može biti korisno neoženjenima koji pokušavaju videti da li osoba suprotnog pola ima kapacitet za ljubav kakvu je Bog zamislio.

Karakteristike ljubavi u Prvoj poslanici Korinćanima, u 13. poglavlju.

- Ljubav sporo gubi strpljenje. Ne pokazuje razdraženost, ne odražava ljutnju ili zapaljujući temperament. U potpunosti je prihvatila karakter voljene osobe.
- Ljubav traži način da bude konstruktivna. Ljubav je aktivno kreativna. U mogućnosti je prepoznati potrebe. Otkriva uspešne metode kako da doprinese poboljšanju života druge osobe.
- Ljubav nije sebična. Ljubav ne drži ekskluzivnu kontrolu pri kojoj bi onaj drugi imao malo ili nimalo slobode.
- Ljubav ne teži da impresionira

ra. Ljubav ne teži tome da ostavi utisak ili stvori određeni imidž, a za lične potrebe.

- Ljubav ne neguje naduvane ideje o svojoj važnosti. Nije egocentrična. Ima mogućnost da menja i da prihvata promene. Fleksibilna je. Ne dopušta, niti očekuje da se život okreće oko nje.

- Ljubav ima dobre manire. Poštuje druge, što za rezultat ima celi niz na Hrista centriranih standarda. Diskretna je. Zna šta odgovara i kada.

- Ljubav ne iskorištava. Nisu joj primarni lični apetiti ili društveni status, već pokazuje brigu za potrebe onoga koga voli, uključujući porodicu i prijatelje.

- Ljubav nije lako uvredljiva. Nije hipersenzitivna, niti se lako može povrediti. Ne uzima

sve lično. Ne uključuje se emocionalno u davanje ličnih mišljenja, na način da odbijanje ideja znači odbijanje i onoga ko ih daje.

- Ljubav nije zlopamtilo. Ne preispituje greške koje su već oproštene. Ne zadržava se na prošlim gresima. Kad god je moguće uništava dokaze grešaka prošlosti.

- Ljubav ne zuri u zlobu drugih ljudi. Ne upoređuje se sa drugima radi samoopravdanja. Ne koristi grehe drugih za opravdavanje lične slabosti.

- Ljubav se raduje sa svim pobožnim ljudima kada istina prevlada. Ljubav boravi u aktivnom zajedništvu posvećenih hrišćana. Ona je zauzeta duhovnim ciljevima.

- Ljubav nema ograničenja u svojoj popustljivosti. Ljubav

---

ima sposobnost da živi sa nedoslednostima drugih. Ima saosećanja za probleme drugih.

- Nema kraja poverenju koje ima ljubav. Ljubav veruje u voljenu osobu i u njenu vrednost, bez pitanja. Ona nema razloga da sumnja u integritet voljene osobe.

- Pouzdanje ljubavi ne bleedi. Ljubav nije hirovita. Ona daje savršeni mir i uverenje da je Bog primarno taj koji pomaže da upoznamo pravog partnera u pravo vreme.

- Ljubav je neograničeno izdržljiva. Ljubav je sposobna da nadživi bilo šta. Uvek je sposobna da izdrži sve prepreke te da voli i onda kada ljubav nije uzvraćena.

Tamo gde nedostaju te osobine između muža i žene, muževa je odgovornost da ih obezbedi (setite se da piše: „Volite svoje žene...“). Ovo je moguće samo kroz hrišćanski rast ka zrelosti i tokom određenog vremenskog perioda, a pod vodstvom Duha

Svetoga, kao što stoji zapisano u Poslanici Efescima, u 4. poglavlju.

Isti modeli diktiraju prirodu ženinog odgovora njenom mužu. No, muškarac koji veruje da će dobiti odgovarajući odgovor, a bez da on bude taj koji će načiniti prvi korak, u najmanju se ruku samo upušta u divlju imaginaciju. Konačno, muškarac koji ne vidi potrebu za promenom ili koji odbija da se pokori Božjem planu za svoj život i brak, moraće „progutati“ istovetne rezultate: „Šta seješ to i žanješ.“ Dakle, odgovor njegove žene će u velikoj meri biti odgovor na ono šta on pošalje u njenom smeru, u kom slučaju će verovatno dobiti ono što zaslužuje. Naravno, mnogi od nas imaju žene koje su same okrenute ka milosti, tako da često neće funkcionisati na principu „zub za zub“ i trebalo bi da smo zahvalni Bogu za taj nezasluženi blagoslov.

Grace Notes

Ljubav je strpljiva, ljubazna, ne zavidi, ne hvali se, nije ohola, ne ponaša se nepristojno, ne traži svoje, ne žesti se, ne pamti zlo, ne radije se nepravdi, a radije se istini, sve podnosi, nikada ne prestaje da veruje, svemu se nada, sve izdržava; ljubav nikad ne prestaje.

Prva poslanica Korinćanima 13:4-8

NOJE I NJEGOVA PORODICA

Noa i njegova porodica bili su 40 dana i 40 noći zatvoreni u barci. Nisu imali prozore, balkone, terase, televiziju, mobitele, internet, fejsbuk... Jedini zvuk koji su čuli bio je zvuk kapljica kiše. Potom je kiša stala, a oni su i dalje bili zatvoreni.

Barku je okruživala tišina. Vrijeme su provodili u molitvi, razgovoru, međusobnoj ljubavi i brizi o životinjama - slabijim Božjim stvorenjima. Bog se

pobrinuo za njih jer je Noa bio čovjek vjere.

Tako i danas, dok vani bjesni oluja neizvjesnosti, životnih briga i problema, Bog ne zaboravlja svoja ljubljena stvorenja.

Ne boj se. S punim pouzdanjem predaj svoj život Gospodu i strpljivo čekaj. Oluja će prestati jednog dana. Duga će se pojaviti na nebu i sve će opet biti dobro.

SLABOST I SNAGA

„Stoga ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da se Hristova sila nastani u meni.“
(2. Korinćanima 12:9)

U Pavlovom ličnom iskustvu, disciplina Svetoga Duha ga je dovela do novog otkrića. On je već pretrpeo mnogo i ne pripada onima koji bi se plašili opasnosti ili pak bolesti; no sada je bolno kušan. Trn u njegovom telu nije neki običan trn. Ako Pavle kaže da boli - onda to mora zaista jako boleti. Oslabljen je time.

Međutim, Bog mu baš tada daje milost pri čemu tvrdi da mu je ona „dovoljna“. Tako je Pavle došao do dvostrukog otkrića.

On ne prepoznaje samo Božiju silu, nego i svoju slabost, i ne stidi se da nam o tome kaže.

Putem ovog otkrivenja koje je Bog dao Pavlu, mnogi sveti u Crkvi su uspešno pretrpeli tegobe i iskušenja. Ah, kad bismo i sami shvatili koliko smo slabi! Jer čim nas slabost ostavi, i sila nas takođe napušta. No baš kao i u Pavlovom slučaju, probe kroz koje ti i ja prolazimo usavršavaju reči koje propovedamo. Kada ustanemo i priznamo svoje slabosti svojoj braći i sestrama koji su i sami stavljeni na probu, izgovaramo reči koje su iskušane nevoljom - Bog im daje milost i silu da bi i njih izveo kao pobednike.

Izvor: *Mana*

KLEVETA OPASNO ORUŽJE

Nijedan hrišćanski radnik ne može da digne mač klevete i umakne posledicama svog postupka. „Svi koji se maše za mač - od mača će poginuti“ (Mt. 26:52). Tako je govorio Isus, a istorija je uvek svedočila istinitost Njegovog upozorenja. Ljudi koji su klevetali druge, sami su od klevete propali, ili ih je Bog osudio na smrt.

Ne zaboravite da nema nikakve razlike u tome da li je kleveta istinita ili lažna; rezultat je isti. Presuda je u Božijoj vrhovnoj vlasti, a ne u ljudskoj. Njegova reč je: „Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne činite zla“ (1. Dnev. 16:22). Tvrđnja bi mogla da bude istinita, ali pošto običan čovek nije sposoban da sudi, Božije sluge

su odgovorne Njemu i samo Njemu. Teško onom čoveku koji se usudi da sebe proglaši sudijom i da javno kleveta svoje saradnike! Bog tome neće progleđati kroz prste. „Nikakvo oružje načinjeno protiv tebe neće biti uspešno“ (Isa. 54:17).

Mogao bih da vam ispričam o više njih koji su bili krivi za strašan greh klevete i koji su zbog toga bili osuđeni na smrt, a u izvesnim slučajevima i na iznenadnu smrt. „Jer svi koji se maše za mač - od mača će poginuti“ - rekao je Isus. Ponekad mogu biti upotrebljene drastične mere.

Sećate li se kako je Marija bila pogođena gubom zato što je kritikovala i osuđivala svoga

---

brata Mojsija? (4. Moj. 12). Koraha, Datana i Avirona je progutala zemlja zato što su osuđivali Mojsija i Arona (4. Moj. 16). „Ko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim“ (Ps. 101:5).

„Ko si ti što sudiš tuđem sluzi? On stoji ili pada svome gospodaru; biće ipak postavljen, jer Gospod može da ga postavi... A što ti osuđuješ svoga brata? Ili što ti nipodaštavaš svoga brata? Znaj da ćemo svi izići pred sud Božiji... Stoga ne osuđujmo više jedan drugoga“ (delovi iz Rimljanima 14).

„Ne sudite, da ne budete osuđeni; jer kakvim sudom sudite, sudiće vam se, i kakvom merom merite, odmeriće vam se. A što gledaš trun u oku brata svoga, a u svome oku grede ne primećuješ? Ili kako ćeš reći svome bratu: pusti da izvadim trun iz tvoga oka, a gle, greda u oku tvoje? Licemere, izvadi prvo gredu iz svoga oka, pa ćeš tada gledati da izvadiš trun iz oka brata svoga“ (Mt. 7:1-5).

Zapamti ovo prijatelju: onaj koji kleveta radi sa đavolom. Satana je klevetnik. On nas neprestano optužuje pred Bogom. To je njegov najvažniji posao. O brate moj, da li se ti baviš đavoljim poslom? Da li mu doz-

voljavaš da te koristi kao jednog od svojih klevetnika? Neka ti Bog pomogne! Kakva nesreća! Kakva tragedija! Božije dete, a đavolov poslanik. Božiji sluga koji radi za đavola. Klevetnik i tužitelj koga neprijatelj plaća. Kakva sramna rabota! Još jednom vas opominjem: „Svi koji se maše za mač - od mača će poginuti.“ „Ja bih se radije upustio u igru sa račvastom munjom“, rekao je A. B. Simpson, „ili bih se uhvatio rukama za živi električni provodnik ubitačne struje, nego li da izgovorim ijednu nesmotrenu reč protiv bilo kojeg čoveka koji služi Hristu ili pak da besmisleno ponavljam klevetničke strele koje hiljade hrišćana bacaju na druge.“

„I jezik je vatra, svet nepravde, jezik se nalazi među našim udovima, skrnavi sve telo i on zapaljuje životni tok, a pakao njega pali... ali niko od ljudi ne može da ukroti jezik - nemirno zlo, pun smrtnog otrova“ (Jak. 3:6,8). Klevetnik jezikom radi svoj prljavi posao.

Satana retko kada upotrebljava brbljive hrišćane kao klevetnike. On zna da se takvima neće verovati. On uglavnom bira one koji su poznati po svojoj pobož-

---

nosti, one koji su posvećenog karaktera. Takve ljude on može da upotrebi kao svoje oruđe.

Onaj koji voli da ogovara, zna svačiji posao. On pronade i sazna sve najintimnije porodične stvari. Kad god ga sretnete, on ima nešto novo da vam kaže o nekome. Njegove su misli prepune tuđih neuspeha i grehova, te o njima stalno govori.

On ne zna za milost i praštanje. Osuđuje druge. Činjenica da je Hristos bio prijatelj grešnika uopšte ga ne zanima. Što se otac obradovao svom izgubljenom sinu, njemu ništa ne znači. Što je Isus došao, ne radi pravednika nego radi grešnika, njega nimalo ne zanima. Što se njega tiče, crkva je samo za pravedne, a nikako i za grešne. Nje-

gov cilj je da grešnike izbaci. On ne veruje u njihovo pokajanje. Oni su možda pogrešili pre dvadeset godina, ali po njegovom, oni nikada ne smeju da budu obnovljeni i prihvaćeni.

Božija reč je veoma jasna u vezi sa onim koji je zgrešio. U 1. Korinćanima 5:1-13 on je odvojen od crkve zato što se nije pokajao, ali u 2. Korinćanima 2:1-11 njemu je oprošteno i ponovo je prihvaćen od crkve. Treba i mi isto tako da činimo.

Klevetnik će uvek imati nevolje. Nema opasnije osobe od njega. Čuvajte ga se. Nemojte da slušate njegove priče. One su uvek uveličane. Naterajte ga da govori u prisustvu onoga koga optužuje ili mu naredite da učuti. On ne može da dokaže ono

---

što priča. Ako ga izazovete na svetlost i suočite ga sa onim koga ogovara, odmah se povlači.

Budite obazrivi sa onima koji žele da im se poveravate. Oni vam možda spremaju propast. Poveravajte se samo Bogu. Predajte svoje neuspehe Njemu. Nemojte dozvoliti da bilo koji čovek bude vaš sudija. Izbegavajte onoga koji kleveta. On samo sakuplja đubre i ono što sakupi mora negde da istrese. On čuje o neuspehu svoga brata i to mora da kaže svakome koga sretne.

Sveto pismo kaže: „Ko pokriva prestup, traži ljubav; a ko ponavlja stvar, rastavlja glavne prijatelje“ (Priče 17:9). Kad bi pastori ponovili sve ono što im je u poverenju rečeno do kakvog bi haosa došlo! Ali oni pokrivaju, oni kriju, oni štite onoga koji im se poverio. Klevetnik tako ne radi. On ponavlja priču, ponavlja je gde god ide, njegovo srce je ispunjeno gorčinom i zlobom.

Bog kaže: „Braćo, ako se ko i zatekne u kakvom prestupu, vi duhovni; ljudi ispravite takvoga u duhu krotosti“ (Gal. 6:1). Klevetnik to nikada neće učiniti. On ne želi da popravlja, već da osuđuje. Ako bi mogao da učini

da neko izgubi posao time što će ga ogovarati kod poslodavca, dovoljno je nizak da to i učini. On i ne pomišlja da bi trebalo da sluša Božiju reč, pa se zato i ne trudi da obnovi grešnika. O, kako je gnusan njegov greh!

„Kad nestane drva, ugasi se oganj; kad nema opadača, prestane raspra“ (Priče 26:20). Naravno, nijedna priča ne može da se širi sama od sebe. Kako samo Bog prekoreva onoga koji prenosi i prepričava priče! Taj nikada neće moći da se popravi sve dotle dok ne ode kod onih koje je ogovarao i zamoli ih za oproštaj.

Pazite sada na Božije upozorenje koje je zapisano u poslanici Rimljanima 2:1: „Zato nemaš izgovora, čoveče koji sudiš, ma ko ti bio; jer sudeći drugom samoga sebe osuđuješ, pošto ti, sudija, činiš isto to.“

Neka se o meni priča, posle moje smrti, da je moja kuća bila uvek otvorena onima koji su pali u greh i grešnicima, i to ne samo onim grešnicima koji su se pokajali, nego svim grešnicima bez razlike. Neka se nikada ne kaže da sam nipodaštavao grešnika zato što je bio licemer, i što se nikada nije pokajao ili zato što nije bio iskren. Neka se

priča da sam se uvek zaustavljao i ponudio mu svoju ruku, da sam se trudio da ga obnovim. Inače kad ne bi bilo tako, onda bih bio licemer i farisej, ne znajući pravo značenje Božijeg oproštenja.

Braćo, kuda mi idemo? Šta se nalazi na kraju svega? Za pedeset godina od danas, sav naš rad će biti završen, a za mnoge od nas i ranije. Tad ćemo imati taj budući život. Šta će to sve značiti pitam se, kada budemo zajedno stali pred Hristov sudski presto? Kako će se samo neki od nas stideti! Zar nam neće

biti žao što nismo ostavili suđenje i osuđivanje za taj Dan? Tada će mnogi koje smo osuđivali na zemlji biti pohvaljeni pred tim Prestolom, a mnogi koje smo prihvatili i cenili na zemlji, biće osuđeni.

Neka nam Bog pomogne da mislimo, radimo i govorimo u večnoj svetlosti! Tada ćemo umesto da gledamo na čoveka i osuđujemo ga, držati oči uprte u Hrista koji živi u čoveku, i umesto čoveka videti Isusa - i samo Isusa. Amin.

Oswald J. Smith

Iz knjige: BORBA ZA ISTINU

KADA BI SE LJUDI KOJI
NEMAJU ŠTA DA KAŽU,
SUZDRŽALI DA NE KAŽU NIŠTA,
SVIJET BI BIO BOLJI.

AGAPE

PET POJAVA KOJE MOGU OBOGALJITI CRKVVU

Gospod Isus Hrist ljubi Crkvu, i sebe samog je dao za nju. Stoga je više nego očigledno da On želi da ta Crkva bude i zdrava i vitalna. Đavo mrzi Crkvu i od njenog nastanka ju je udario svim mogućim oružjima iz svog đavolskog arsenala u nastojanju da obogalji njeno svedočanstvo i delotvornost u svetu. Dopustite mi, da spomenem pet pojava koje slabe Crkvu i zasigurno umanjuju njenu delotvornost.

1. Skandalozno rukovodstvo

Kada se među crkvenim rukovodstvom desi nemoral uzroko-

van požudom ili pohlepom, rezultati su razarajući. I baš radi toga, pastori, crkveno osoblje i laičke vođe poput đakona moraju živeti životom koji sadržitelesnu čednost, moralnu čistoću i duhovni integritet.

Bio sam pastor u crkvi, koju je „obeležio“ jedan član osoblja koji je bio kriv zbog nemoralna najgore vrste. Rezultati njegovog greha su imali razarajući učinak, ne samo na njega samoga, već i na njegovu porodicu, prijatelje, crkvu, pa čak i na širu zajednicu. U stvari, crkva verovatno i dan danas nosi „pečat“

---

zbog tog gnusnog greha. Postoje pretpostavke, da će crkvi trebati možda čak cela generacija kako bi prevazišla ponižavajuće i nečasne ožiljke koje je zadobila zbog bolnih greha jednog člana osoblja.

2. Neskladan član

Ovde ne govorim o osobi koja povremeno iskaže svoje nezadovoljstvo sa nečim. Mislim na osobu koja seje seme razdora među svoju hrišćansku braću i sestre. Takav pojedinac može pastoru i te kako zagorčati život, blokirati odluke na crkvenom radnom sastanku, obeshrabriti druge članove, odbiti izgubljene, te prizvati zlokoban oblak nad čitavu crkvu.

3. Apatija

Vans Havner je rekao: „U svetu imamo anarhiju, otpadništvo u

tradicionalnoj crkvi, a apatiju u istinskoj (biblijskoj) crkvi.“ Indiferentna, nemarna i mlaka crkva Bogu se gadi i to je čini bespomoćnom i nedelotvornom.

Jedan je pastor svakoga dana išao na železničku stanicu kako bi video jedan putnički voz, koji je prolazio kroz njihovo malo mesto svakog poslepodneva u pola pet. Jednoga dana ga je službenik koji radi na šalteru za izdavanje karata upitao: „Propovedniče, zašto dolazite svakoga dana samo da biste videli kako voz u pola pet kreće sa stanice?“ Zabrinuti pastor mu je rekao: „Volim videti nešto što se miče napred, a da ja to ne moram gurati.“

Ogroman broj ljudi u velikom broju crkava se jednostavno ne žele uključivati ni u šta. Takva

---

apatija obogaljuje smisao Hristove Crkve i paralizuje napore na izgradnji zdrave nebeske Crkve.

4. Nefleksibilnost

Neke crkve ne rastu, jer njihove vođe nisu spremne na promene; tako su nepopustljivi, tako tvrdo podešeni za svoje vlastite načine, projekte, planove. Poznavao sam članove nekih kućnih grupa koji su bili gotovo „venčani“ za svoju grupu. Oni se nikada ne bi složili da služe bilo gde drugde, tj. da presele u drugu grupu, ili pomognu u osnivanju neke druge nove grupe.

Neke crkvene grupe imaju svoj vlastiti budžet kako bi mogli kupiti svoje vlastite stolice, dobro opremiti svoje prostorije, kupiti svoj vlastiti televizor da bi mogli gledati nekog propovednika, umesto da njihov učitelj predaje duhovnu lekciju. Takva grupa je poput seoskog kluba i u većini slučajeva, posetioci i novi članovi nisu

dobrodošli, osim ako su „provereni“.

Gordon Venturela kaže sledeće: „Nefleksibilnost vodi ka idolo-poklonstvu; i promena je jedini put od sebičnosti ka služnji.“ Uprkos tome, toliko crkava je nefleksibilno, i nevoljno da se menja. Biti fleksibilan nije isto što i činiti kompromise, već biti otvoren za nove mogućnosti sa Bogom.

5. Besmislenost

U jednoj crkvi, koja je zbog malog članstva bila pred zatvaranjem, na crkvena vrata je stavljen natpis na kojem je pisalo: „Ostali bez posla, jer nismo znali šta nam je posao.“

Thomas Carlyle je rekao sledeće: „Čovek bez smisla postojanja je nalik brodu bez radara, nalik je skitnici, ničemu, nečoveku. Daj svom životu smisao, i imajući ga, uposli svoj um i mišiće svom snagom kako bi obavljao posao koji ti je Bog poverio.“ Isto važi i za crkvu. U Pričama Solomonovim piše ovo: „Bez vizije, rasipa se narod...“ (Priče 29:18).

Gerald J. Harris

TRI VAŽNA STIHA PRILIKOM SVEDOČENJA

Ako biste trebali da proučite samo one osnovne stvari o evangelizaciji, onda su to sledeća tri stiha. Zašto? Moje mišljenje je da su to tri najvažnija stiha za razumevanje evangelizacije: Isaija 55:11, Rimljanima 1:16 i Jovan 12:32.

1.) ISAIJA 55:11

„Tako će biti reč moja kad izađe iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti šta mi je drago, i srećno će svršiti na šta je pošaljem“ (Isaija 55:11).

Božja je reč jedinstvena. Svojom rečju (govorom) Bog je

stvarao: „Bog reče: 'Neka bude svetlost.' I bi svetlost“ (1. Mojsijeva 1:3). „Verom poznajemo da je svet rečju Božjom svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo...“ (Jevrejima 11:3). Isus je nazvan Reč: „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga... I reč postade telo i naseli se među nama...“ (Jovan 1:1-14).

Kada je Isus bio na zemlji, On je poučavao rečima i Njegove reči su veoma snažno delovale na ljude. Neke su ljutile, a neki su njima bili slomljeni, ali kada je Isus govorio, stvari su se događale.

Isus je opraštao grehe govoreći: „I videvši veru njihovu reče mu: Čoveče! Opraštaju ti se gresi tvoji.“ (Luka 5:20). Mrtve je oživljavao rečima: „Lazare! Iziđi napolje!“ (Jovan 11:43). Smirio je vetar i more rečima: „Tada ustavši zapreti vetrovima i moru, i postade tišina velika...“ (Matej 8:26). Demone je izgonio govorom: „I reče im: Idite. I oni izišavši otidoše...“ (Matej 8:32). Lećio je govorom: „I ispružio je svoju ruku, dotaknuo ga se i rekao: 'Hoću, očisti se.' I odmah se očisti od gube...“ (Matej 8:3). Božje reči su silne.

Reč Božja (Biblija) poseduje mnoge kvalitete:

Nadahnuta je: „Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi...“ (2. Timoteju. 3:16).

Ona je istina: „... i sve su zapovesti Tvoje istina...“ (Psalam 119:151).

Oslobađa: „... ako vi ostanete na mojoj besedi, zaista ćete biti učenici moji, i poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti...“ (Jovan 8:31-32).

Stvara veru: „Tako, dakle, vera biva od propovedanja, a

propovedanje rečju Božjom...“ (Rimljanima 10:17).

Osuđuje: „Jer je živa reč Božija, i jaka, i oštija od svakog mača oštrog s obe strane, i prolazi tja do rastavljanja i duše i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislima srca...“ (Jevrejima 4:12).

Božja je Reč moćno oružje. Zato bi trebalo da je učite napamet i da je koristite!

2.) RIMLJANIMA 1:16

„Jer ja se ne stidim jevanđelja Hristovog; jer je ono sila Božija na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku...“ (Rimljanima 1:16).

Šta je Evanđelje? U 1. Korinćanima 15:1-4 piše da je to Isusova žrtva i Njegovo vaskrsenje za naše grehe. To je silna poruka za spasenje grešnika. Ako znate da će Božja Reč ispuniti ono za šta ju je Bog poslao, i ako znate da evanđelje poseduje silu za spasenje, to bi trebalo da donese mir vašem umu, znajući da u svom svedočenju koristite dva vrlo snažna oružja: Božju Reč i Božje Evanđelje. Božja Reč je Biblija, a Božje Evanđelje je otkrivenje o Njemu ili ponudeno iskupljenje u Hristu.

3.) JOVAN 12:32

„I kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi...“ (Jovan 12:32).

Ovde Isus specifično govori o Njegovom raspeću. On je taj koji k sebi privlači sve one koji će biti spašeni. Kada vi iznesete evanđelje (1. Kor. 15:1-4), Isusovu žrtvenu smrt i vaskrsenje, Isus privlači grešnika k sebi. On to radi, a ne vi.

Kao hrišćani, vi morate da svedočite istinu pošteno i kompletno. Kada Gospod otvori mogućnost, trebalo bi da odgovorite u duhu poniznosti i blagosti (2. Timotiju 2:24). Pri tome ljude morate da usmeravate Isusu, jer On jedini daje spasenje.

Ako znate da će Božja reč ispuniti ono što Bog hoće, da je

evanđelje sila za spasenje, i da je Isus taj koji privlači ljude k sebi, tada bi trebalo da razumete da odgovornost za spasenje nije na vama nego na Bogu. Vi ste učitelj, onaj koji dostavlja dobru vest. „A kako će verovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovednika?“ (Rimljanima 10:14). Vi im pomazete da čuju!

Ova tri stiha trebalo bi da vam donesu više sigurnosti. Vi svedočite a Bog spasava. Vi sejete seme a Bog zaliva. On vas koristi. Njegova je Reč ta koja donosi spasenje. Njegovo evanđelje je ono što ima moć. Njegov Sin Isus je taj koji privlači. Vaše je svedočanstvo samo onda moćno kada svedočite Božjom Rečju.

Matthew J. Slick

CHRISTIAN APOLOGETICS & RESEARCH MINISTRY

PSALAM 8

O, Gospode, naš Bože,
kako je uzvišeno ime tvoje po svoj zemlji!

Ti si hvalu sebi
dao na nebesima.

Sa usana dece i dojenčadi,
ti si sebi moć podigao
radi svojih neprijatelja;
da ućutkaš dušmanina i osvetnika.

Kad pogledam tvoja nebesa,
koje tvoji prsti načiniše,
mesec i zvezde koje ti postavi...

Šta je čovek da ga se sećaš,
šta li sin čovečiji da brineš za njega?

Ti si ga malo manjim od Boga učinio,
slavom i čašću njega si ovenčao,
dela ruku svojih u vlast si mu dao,
njemu pod noge sve si pokorio:

sve ovce i goveda,
i zverinje poljsko,
ptice nebeske, i ribe morske,
što plivaju morskim stazama.

O, Gospode, naš Bože,
kako je uzvišeno ime tvoje po svoj zemlji!

PRAŠTANJE: OPROSTITI ILI ZABORAVITI?

Jednom dok sam leteo iz Dalsa za Los Angeles, sedeći u sedamnaestom redu počeo sam budan sanjariti. Setio sam se naime jednog mog prijatelja koji se prema meni, barem sam ja tako smatrao, poneo nepošteno prilikom jednog poslovnog ugo-

vora koji smo sklopili. Prevrćući po glavi ceo taj slučaj, setio sam se kako sam tada tešio moja povređena osećanja, razmišljajući u sebi: „Ma dobro, kako je tako je, to je svakako bio Božji novac, Bog će se već sa njime obračunati.“

No, leteći u tom avionu kroz noć, iznutra su me počela kopkati i mučiti, gotovo osvetnička osećanja. Odjednom mi nije bilo dovoljno to što sam poverio celu stvar u Božje ruke. Zatekao sam samog sebe kako razmišljam: „Nadam se da će Gospod celu tu stvar izneti kada taj čovek bude stajao pred Njime na Sudnji dan.“

A onda je, iznenada, Gospod upao u moje misli i rekao mi: „Biće mi drago da to spomenem, ali samo ako ti ne mariš da iznesem sve one glupe stvari koje si ti učinio za svog života!“

Prasnuo sam u smeh, baš tamo u sedamnaestom redu. Odjednom sam uvideo koliko je sve to smešno. Ja mu u stvari nikada nisam ni oprostio! Čak ni sa svim tim svojim produhovljenim razmišljanjem o Sudnjem danu, jer ono šta sam zbilja mislio u svom srcu bilo je: „Ma, platiće on za to!“ Sveti Duh mi je jednom jedinom rečenicom pokazao sav taj grubi nedostatak oprosta u mome srcu - ne samo prema ovom bratu, već prema mnogim drugima koji su me uvredili.

U tom trenutku sam u potpunosti razumeo Isusove reči: „Ako li ne opraštate ljudima

grehe njihove, ni Otac vaš neće oprostiti vama grehe vaše.“ (Mt. 6:15).

Nemilosrdni sluga

U Matejevom evanđelju (Mt. 18:23-35), zapisana je jedna neverovatna priča o čoveku koji je caru dugovao mnogo novca. „I... dovedoše mu jednog dužnika od deset hiljada talanata...“ (Danas bi to vredelo više od deset miliona dolara.) „I budući da nemaše čim platiti, zapovedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i decu, i sve što ima; i da mu se plati... No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreći: Gospodaru! Pričekaj me, i sve ću ti platiti. A gospodaru se sažali za tim slugom, pusti ga i dug oprost mu.“

Mislim da je najlepší deo ove priče u činjenici da je car svom dužniku oprostio dug, i to u vrednosti preko deset miliona dolara! Glavni razlog zašto mu je oprostio dug bio je u tome što mu je sluga obećao da će mu ranije ili kasnije platiti dug, što je očito bilo nemoguće, jer je dug bio toliki da ga niko ne bi mogao otplatiti za života. Stoga ga je u sažaljenju car zauvek oslobodio otplaćivanja duga. No je li zaista bilo tako? Čitajmo dalje...

Šta će se desiti otkrivamo odmah u narednom stihu (28): „A kad iziđe sluga taj, nađe jednog od svojih drugara koji mu je dužan sto groša, i uhvativši ga davljaše ga govoreći: Daj mi šta si dužan. Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreći: Pričekaj me, i sve ću ti platiti. A on ne hte, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga“ (Mt. 18:28).

Možete li zamisliti tu drskost? Upravo ti je oprošteno deset miliona dolara, i umesto da izađeš negde u grad, i da to proslaviš, ti odeš i nađeš nekog siromašnog Džoa koji ti duguje 18 dolara! On je verovatno načuo glasine o tvojoj sreći i misli da ćeš ga pozvati na žurku. Kad, umesto toga, ti ga počinješ nemilosrdno daviti, kada te zamoli da budeš strpljiv i da mu ostaviš još nekoliko dana kako bi ti

vratio dug, ti odbijaš i bacaš ga u tamnicu.

Možda to ne izgleda kao nešto što bi ti uradio, ali se kladim da si to uradio i pre. Vidiš, ako ti je Isus oprostio grehe, otpisan ti je neverovatan dug. Bilo kakva gorčina ili nedostatak oprosta u tvom srcu, nakon potpunog pomilovanja koje si ti primio, čini te istim kao i tog nemilosrdnog slugu. Njegovo neopraštanje ne samo da je bilo i glupo, već je on sam time poništio celi sporazum koji je pre toga postigao s carom, što ga je silno usrećilo!

„Videvši pak drugari njegovi taj događaj žao im bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svom sav događaj. Tada ga dozva gospodar njegov, i reče mu: Zli slugo! Sav dug ovaj oprostih tebi, jer si me molio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ na svog

---

drugara, kao i ja na te što se smilovah?“ (Mt. 18:31-33).

„I razgnevi se gospodar njegov, i predade ga mučiteljima dok ne plati sav dug svoj.“ A onda Isus još dodaje žaoku: „Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svom od srca svojih.“ (Mt. 18:34-35).

Isus sigurno nije mogao biti jasniji dajući na znanje kako se naš Otac na nebesima razbesni kada mi, nakon šta nam oprostí večni dug greha, gundamo zbog malo sitniša koji nam neko drugi duguje, neko drugi za koga je „Hrist takođe umro“.

Treba li i spominjati da je dug koji je car bio oprostio sada opet bio na snazi i to u svom punom iznosu! Ovaj događaj ima mnoge teološke implikacije, no, s obzirom na to da ja nisam teolog (a implikacije na neke teme su verovatno među najneprijatnijima i o njima se najviše raspravlja u današnjoj crkvi), sa sigurnošću mogu reći: „Ko ima uši neka čuje.“

„Ako imaš išta protiv brata svoga...“

Bilo kako bilo, sve ovo služi kako bi nas upozorilo da ako ima-

mo bilo šta u našim srcima prema bilo kome, treba otići toj osobi što pre i raščistiti sa njom celu stvar. Možda je reč o našim roditeljima, poslodavcu, učitelju, ili čak mužu ili ženi. No, u svetlu ove Isusove priče, možemo videti da koliko god nas je neko možda povredio, to se nikako ne može uporediti sa besplatnim darom Božjeg oprostjenja naših greha.

Ne smemo taj oprost staviti u opasnost da postane ništavan (anuliran), zbog našeg odbijanja da „idemo dalje i činimo isto“.

Reč Božja kaže: „Ako je moguće... imajte mir sa svim ljudima, (jer) je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja“ (Rim. 12:18; 2. Kor. 5:18).

Koren gorčine

Gorčina je smrtonosna stvar, pravi rak. U Jevrejima 12:15, piše: „Gledajte da ko ne ostane bez blagodati Božije: da ne uzraste kakav koren gorčine, i ne učini pakost, i tim da se mnogi ne opogane.“ Prema ovim stihovima iz Pisma, gorčina vas neće samo povrediti, već poput kuge može zaraziti i druge!

Ako pratite živote ljudi poput Adolfa Hitlera, saznaćete da su sva zla koja je činio za svoga života svoje korene imali u duboko ukorenjenim bolima iz ranoga detinjstva.

Masovna ubistva koja je počinila porodica Čarlsa Mansona proizašla su iz Mansonove gorčine prema muzičkom kompozitoru. Nije mu se svidela Mansonova muzika. Grubo uvređen, Manson je poslao svoju porodicu do kuće kompozitora (ne znajući da se on preselio) naredivši im da ubiju koga god tamo zateknu. Užasna posledica je što su žrtve bili ljudi koje Manson nikada nije ni upoznao, što pokazuje da kada gorčina izgubi kontrolu u našim srcima, može se lako preliti na živote drugih ljudi i „tim da se mnogi opogane.“ (Jev. 12:15).

Čak se i kultovi mogu razviti ako verske vođe u sebi stvore gorčinu naspram crkava generalnog usmerenja ili naspram različitih denominacija. Životne priče ljudi kao što su: Joseph Smith, Moses David (Deca Božja), John Todd, Jim Jones, i drugi; a svima njima je jedna stvar zajednička - njihova mržnja prema doživljenom licemerstvu ili nepravdi u crkvi. No, kada se ta njihova mržnja pretvorila u samopravednost i intenzivnu (svetu) srdžbu, razorila je veru mnogih drugih - uništavajući tako čitave porodice, čak i njihove vlastite živote.

„Jer kad poznaš Boga, ne proslaviš Ga kao Boga niti Mu zahvališ, nego zaludeš u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo“ (Rim. 1:21).

Keith Green

JEDNA RUKA ZA OŽILJKE, DRUGA ZA BLAGOSLOVE

Pripremi se za životne izazove na sljedeći način: jednu ruku čuvaj za ožiljke, drugom se rukom čvrsto drži Božje ruke i u njoj čuvaj blagoslove! Takav stav nastojim zauzeti prema prilikama i neprilikama, koje donosi život. Jedno bez drugoga ne ide: kao što i sam znaš, kroz život ne možeš proći neokrznut, bez rana i ožiljaka. Ali bez Božjeg vodstva, zaštite i blagoslova, tvoja će duša zasigurno zakržljati i odumrijeti.

Ukratko ću te upoznati sa jednim biblijskim događajem, koji me podsjeća na slikovitu svrhu moje dvije ruke: jednu držim izloženu ožiljcima života, druga mi je u čvrstom stisku sa Božjom rukom. U Bibliji se tu radi o nosačima tereta, koje spominje Nehemija u svojoj knjizi, koja nosi naziv po njemu. Nosači tereta, kako to opisuje ovaj starozavjetni autor, držali su u jednoj ruci oružje za odbranu od neprijatelja, a drugom su rukom radili. Nosači tereta

---

su bili samo neki od mnogih radnika koji su sudjelovali u izgradnji porušenog zida. O čemu se zapravo radilo?

Sredinom petog vijeka prije Isusovog rođenja, stanovnici Jerusalema i Judeje, pod Nehemijinim vodstvom prišli su obnovi porušenog jerusalem-skog zida i spaljenih vrata. Ruševine su tu stajale skoro vijek i po, još od vremena moćnih Vavilonaca, koji su pokorili Judeju, opljačkali je, razrušili glavni grad Jerusalem i većinu stanovništva raselili. Ali nova sila u usponu, Persija, nedugo nakon toga osvojila je Vavilon i dopustila raseljenim narodima povratak u svoje zavičaje.

Judeji su se vraćali u svoju zemlju. Neki su ostajali u svojim novim prebivalištima i dobro se snašli u novim okolnostima. Među njima je bio i Nehemija. Postao je peharnik persijskoga kralja, što je bio visok i častan položaj. Nije pomišljao o povratku u Judeju i Jerusalem, sve dok nije čuo da u zemlji njegovih predaka, ni nakon mnogo godina od vavilonskog osvajanja, nije popravljen uništen jerusalemski zid, niti su obnovljena spaljena gradska vrata.

Uz kraljevo dopuštenje, i sa velikim žarom u srcu, Nehemija je stigao u Jerusalem te ubrzo poveo oduševljeni narod u obnovu davno porušenih zdanja. Ali onda se suočio sa ratnom opasnošću. Obnova i vraćanje ugleda gradu Nehemijinih predaka, bila je trn u oku narodima u okruženju. Njihove vođe su poticale na mržnju i rat. Sam Nehemija o tome govori ovako: **„Zakleše se svi zajedno“** – kaže Nehemija o vođama naroda, koji su živjeli uokolo, **„da će napasti Jerusalem i da će nas smesti“** (Neh. 4:2).

Kao vođa ovog velikog poduhvata, Nehemija se našao u neprilici. Trebalo je nastaviti graditi, a sa druge strane, pripremati se i za rat. Pritisak je jačao. Neprijateljski nastrojene vođe su činili mnogobrojne spletke ne bi li zaustavili poduhvat. Bilo je pitanje hoće li Nehemija podleći pritiscima i odustati?

Biblijski tekst, a posebno četvrto poglavlje Nehemijine knjige, govori o zaoštavanju situacije. Tada je Nehemija napravio domišljat plan: polovina naroda je nastavila raditi na obnovi, a druga je polovina bila spremna boriti se. U tom

---

kontekstu Nehemija spominje i nosače tereta, koji su dopremali kamenje i drvenu građu, materijal potreban za obnovu. „**I nosači tereta držali su oružje**“, naglašava Nehemija i značajno dodaje: „**Jednom je rukom svaki radio svoj posao, a u drugoj mu je bilo oružje**“ (Neh. 4:11).

Ovdje ću zastati i zadržati se kod ovih nosača tereta, jer vjerujem da nam Nehemijina taktika pruža i izvrstan podsticaj za zauzimanje unutrašnjeg stava prema vanjskim okolnostima.

Svako od nas je pozvan da svakodnevno obavlja svoj posao i životni zadatak. Nosači tereta, iz Nehemijina okruženja, svakodnevno su dopremali potrebnu građu za obnavljanje zida. Jednom su rukom, kako je to rekao Nehemija, radili svoj po-

sao. Ta im je ruka bila izložena vanjskome svijetu, ranama i ožiljcima, koje dolaze uz mukotrpan rad. Ali u drugoj im je ruci bilo oružje, koje je služilo za odbranu ili napad na neprijatelja.

Oružje u Nehemijinom slučaju bili su mačevi, koplja i lukovi. Ali za onog ko ljubi Gospoda, ko čezne svoju ruku staviti u Božju ruku, to je oružje duhovne prirode i ono može biti molitva, predanje i pouzdanje. To podrazumijeva i apostol Pavle kad kaže: „**Naše borbena oružje nije tjelesno**“, zapisao je on u Drugoj poslanici Korinćanima. „**Naprotiv**“, nastavlja apostol, „**ono je božanski jako za rušenje utvrda**“ (2 Kor. 10:4).

Nehemija takođe nije samo računao na svoje ratnike i bojnu opremu, već u prvome

---

redu na Boga. Bogu se obraćao molitvom: „**O Gospode, Bože nebeski veliki i strašni Bože**“, vapio je Nehemija, „**koji čuvaš Savez i naklonost onima koji te ljube i drže zapovijedi tvoje!**“ (Neh. 1:5). A narod je ohrabrivao riječima: „**Bog naš boriće se za nas**“ (Neh. 4:14).

Dragi prijatelju! Ako ti je stalo do naklonosti Božje, ako tvoje srce ljubi Boga, onda čvrsto drži Njegovu ruku, kao oružje kojim se On bori za tebe. Prorok Isaija to slikovito izražava na sljedeći način: „**Ne boj se jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti.**“ Poslušaj sada pažljivo Božje riječi: „... **podupirem te pobjedničkom desnicom**“ (Isaija 41:10).

Čvrsto se drži Božje ruke, ali isto tako, računaj s tim da ćeš u ovome životu proći sa mnogo ožiljaka. Zadrži ih samo na jednoj ruci. Gospođa Marija je za mene primjer osobe, čije dvije ruke mogu govoriti o ožiljcima i blagoslovima. Za nas, koji je poznajemo, ona je naša draga baka Marija. Njezin je život zashao u drugu polovinu osme decenije. Tokom svoga života, jednom rukom se držala za Božju

desnicu, sve više kako je upoznavala Njegovu moć i vodstvo, dok Mu se nije i u potpunosti predala. U jednoj ruci drži pregršt blagoslova. Dok je živjela u Slavoniji, gdje je i rođena, nije rasla uz roditelje. Odgajali su je i brinuli o njoj dobri ljudi. Othranila je svoje sinove u teškim uslovima, radeći dan i noć u manjem mjestu u Bosni. Kao poslovođa robne kuće, isticala se marljivošću i poštenjem.

Poslala je svoje sinove, odgojene u duhu poštenja i dobrote, na studij u Zagreb. Istu je obavezu prihvatila i za svoje unuke: borila se za njih jednakom ljubavlju ne bi li ih sačuvala od zala ovoga svijeta. Do današnjeg dana, kada je već u poznim godinama, ne odustaje od pranja stubišta, održavanja tuđih stanova ne bi li pomogla svoju porodicu te bližnje u nevolji.

Što god joj je teže, ona se čvrsto drži za Božju ruku, tako da je ni umor, ni bolesti, ni druge prepreke ne mogu zaustaviti u blagoslovljenim životnim naporima. Kada pogleda unazad, osjeća da je od Gospoda primila puno blagoslova, vrlo je bogata životnim iskustvom i zahvalna je Bogu na svemu kroz šta je prošla.

Ali sa druge strane, njezina je druga ruka puna ožiljaka. Još u djetinjstvu, napustila ju je majka, a ostala je i bez oca. Nekoliko je puta doživjela spontani pobačaj. U srednjim godinama se razvela. Tokom ratnih zbivanjima početkom devedesetih godina prošlog vijeka, ostala je bez velike i lijepe kuće, a uz to je bila i ranjena. Nedavno je doživjela da se jedan od njenih sinova iznenada razboli i podlegne poslije dvogodišnje teške borbe sa bolešću; u svojoj 48. godini.

Jako puno ožiljaka iz životnih borbi. Pa ipak, ovi ožiljci nisu uništili njen duh i pouzdanje u Boga, nisu zahvatili cijelo njezino tijelo, već samo jednu

ruku. Njeni su ožiljci još uvijek mali prema Isusovim probodnim rukama na krstu.

Njena druga je ruka neozlijeđena, čvrsto u Božjoj ruci, njeno je srce uz srce njenog Spasitelja Isusa Hrista. Osjeća da joj Bog govori riječima proroka Isaije: **„Jer ja, Gospod, Bog tvoj, krijepim desnicu tvoju i kažem ti: „Ne boj se, ja ti pomažem!“** (Isa. 41:13).

Dragi prijatelju, čvrsto se drži Božje ruke. Tvoji će blagoslovi poći sa tobom, kada te Božja nevidljiva ruka povuče k sebi u vječno i slavno prebivalište; ožiljci sa druge ruke će biti iscijeljeni.

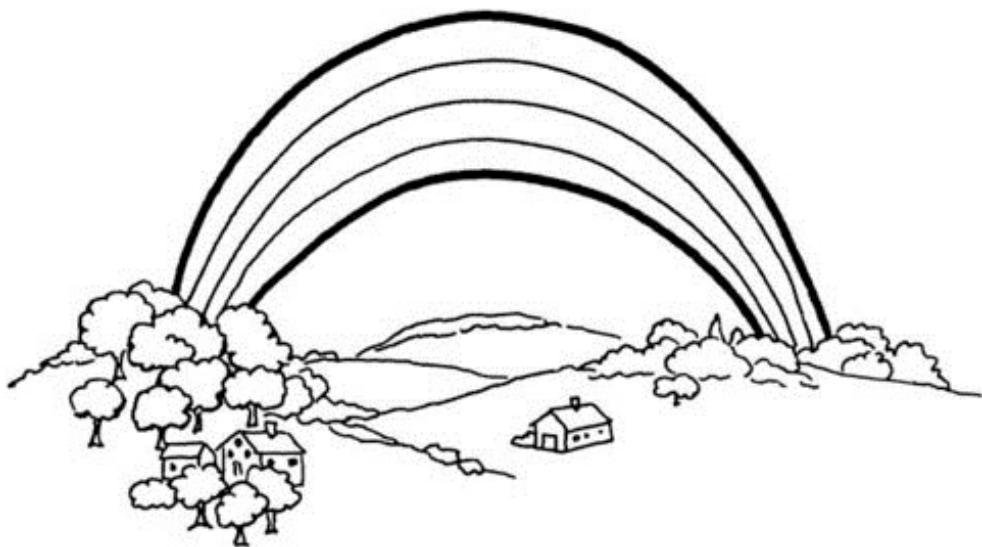
Vlado Pšenko, Vukovar

SJAJ BOŽJE SLAVE

„Kao što je duga u oblaku u dan kiše, tako beše izgled te blistave svetlosti koja ga obavijaše. To bejaše prava slava Gospodnja. Pred tom pojavom ja padoh na lice i čuh glas nekog koji mi govoraše.“ (Jezekilj 1,28 LB)

Kakvo iznenadno otkrivenje slave Gospodnje dobiva Jezekija! On opisuje slavu koja izlazi iz Boga poput duge. U stihu 27 govori da je donji deo, koji vidi, poput ognja. Bog silno sjaji. On svetli neiskazanom svetlošću i Njegova je prisutnost tako silna, tako strašna, tako slavna, da čovek Božji ne može drugo osim da pred Njim

padne na svoje lice. U Jezekilju 2,2 vidimo da je Duh Božji zapravo morao ući u čoveka da bi bio u stanju održati se i izvršiti Božje naređenje.

Danas možda nismo tako blizu Boga koliko bi trebalo? Možda nam je potrebno otkrivenje slave i strašne sile Boga Sve-moćnog - otkrivenje kakvo uvek iznova vidimo na stranicama Svetog pisma?

Naš Bog je sveti Bog. On je veličanstven, veličanstveniji od najvećeg cara koji je ikada živio. Isus je rekao da je On veći od Solomona (Mt. 12,42). Stvarno,

---

veći od Solomona i veći od bilo kog čoveka. To je svevideći, sveznajući, sveti, pravedan Bog.

Ja se ozbiljno ograđujem od ljudi koji govore da su videli Boga, a nemaju jaku priču koja bi odgovarala primeru iz Božje Reči. Ako je neko doživeo iskustvo promene života u kom je video Boga, radujem se sa njim. Ali ako je neko nešto izmislio da bi se uzdigao u crkvi, tada ga preklinjem da se pokaje i izbacito iz svog srca. U nekom smislu svi mi želimo biti blizu Boga, i želimo da smo u zajedništvu sa Njim, ali ako to ili bilo koje drugo delo Božje ili dar Božji u našem životu postaju stvar duhovnog ponosa, tada smo u dubokoj, dubokoj nevolji. Reč Božja je puna primera kada su se ljudi Božji i bića Božja uzdi-

gla u duhovnom ponosu; i o tome kako je njihova propast bila strašna.

Božja Reč jasno uči da On neće deliti svoju slavu ni sa kim drugim. Zašto? Jer to je neotudivi deo Njegovog bića. To Ga čini onim što On jeste. On poseduje milosrđe, silu, mudrost i ljubav da bi imao takav sjaj slave oko sebe. Postoje i druge slave - slava čoveka, slava cveća, slava žene, slava stvaranja. Ali te i druge slave nisu ništa u poređenju sa slavom koja je u pravom i živom Bogu i izlazi iz Njega.

Divna je pomisao da ćemo jednog dana videti Boga u svojoj Njegovoj slavi! O, sigurno ne poznajemo reči kojima bismo mogli opisati lepotu i straho-

---

poštovanje koje ćemo doživeti onog dana! Ja delimično verujem da će nam biti za to posebne posebene oči da bismo bili u stanju videti Njega i Njegovu slavu.

Svaki put kada pokušavamo svesti Boga na naš nivo ili kada Ga pokušavamo učiniti samo čovekom, mi činimo svetogrđe. O da, On je došao, živeo i hodao među ljudima kao Čovek. Ali On je krvario, umro i uskrsnuo kao bezgrešni Sin Božji, da bismo mi mogli da imamo pravo spasenje.

Ali gde je On sad? Reč govori da je On proslavljen i da sedi sa desne strane Boga Oca. Kad Ga je Stefan video, bilo je to tako snažno da je njegovo lice zasjalo. Kada Ga je Saul sreo, to ga je bacilo na zemlju i oslepilo, dok mu Bog nije povratio vid. Kada Ga je Jovan na Patmosu ugledao, pao je do Njegovih nogu „kao mrtav“. Ne zaboravimo, da smo mi u dodiru sa istinskim i živim Bogom koji ima svu vlast i na nebu i na zemlji.

Stidim se zbog nekih hrišćana koji od oduševljenja viču: „Ooo!“ i „Uuu!“ za političkim ili verskim vođama, kao da su oni nešto natprirodno. Potrebno je da skinu svoj pogled sa čoveka i

usmere ga na Onoga koji je zaista uzvišen! Isaija je rekao:

„Videh Gospoda koji je sedeo na prestolu visokom i uzdignutom, a skutovi haljine njegove ispunjavahu hram. Više njega stajahu serafimi, svaki sa šest krila: sa dvema on pokrivaše lice svoje, sa dvema pokrivaše noge svoje, a dvema letaše. On vikahu jedan drugome i govora-hu: Svet! Svet! Svet je Gospod nad vojskama! Puna je sva zemlja slave njegove! Od glasa koji se razlegaše zadrmaše se vrata na pragovima i dom se napuni dimom“ (Isaija 6,1-4 LB).

Šta je bio Isaijin odgovor? Evo šta je Isaija rekao: „Jao meni, pogiboh, jer čovek sam nečistih usana i nastavam usred naroda nečistih usana, a oči mi videše kralja, Gospoda nad Vojskama!“

Kakva bi trebalo da je naša reakcija na viđenje Boga? Da, On je naš nebeski Otac ako smo zaista duhovno nanovorođeni, ali je On i daleko više od toga. On je Gospod, Bog. Pored Njega nema drugih bogova. Isus taj koji je naš jedini zagovornik i zastupnik kod Boga Oca: „Jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovek Isus Hristos“ (1. Tim. 2:5, EČ) Traženjem nekog drugog zagovornika od Isusa Hri-

---

sta, jeste gaženje Božje slave, koja data Isusu Hristu za Njegovo veliko delo spasenja.

Pogrešno je privlačiti pažnju na samoga sebe, svedočeći kako sam se „video sa Bogom“. Takve su stvari lude i isprazne, i ne podudaraju se sa Rečju Božjom. Sve što se ne podudara sa Rečju Božjom pogrešno je i po nas veoma opasno. To uključuje i sve ono što se naziva manifestacijom Božjom. Tako sve što se ne nalazi u Svetom pismu odbacite, kao smeće.

Ostanemo li verni i ne skrenemo sa puta za lažnom naukom i zavodjenjem ljudi; ostanemo li na Reči Božjoj; budemo li i mi, poput Berejaca ispitivali, čak i Pavla, da vide podudara li se

njegovo učenje sa Svetim pismom, tada nećemo zalutati. Jovan je rekao da će nas Duh Sveti svemu šta treba znati sam poučiti (1. Jov. 2:27).

Zato se odlučno borite za veru koja je jednom data svetima, a kada nas jednog dana nađe verne, gledaćemo Ga licem u lice. Tada ćemo položiti naše krune do Njegovih nogu, jer ćemo biti zabljesnuti Njegovom slavom.

Znajmo, poštujmo i budimo u strahopoštovanju i svetom strahu prema Njemu koji je veliki Bog. On za sebe govori: „Ja jesam, jedni istiniti i živi Bog“. Nemojmo slaviti nikog drugog. Služimo Bogu čitavim svojim srcem - i to žarko.

Gary Drumm

MARKETING PREVARE

Đavolova velika sposobnost, je u tome što ljudima konstantno nameće primamljive ponude, ali iza svega toga je uvek neka skrivena i neprijatna stvar po njih. Njegove laži, zamke i jeresi nikada nisu potpuno nove. Uvek ih iznova i iznova koristi. Uvek su stručno upakovane i primamljivo ponuđene svakoj novoj generaciji. Đavolovu genijalnost je moguće videti u njegovoj sposobnosti da prezentira laž kao istinu, slano kao slatko, tamu kao svetlost, otrov kao lek i greh kao vrednost.

Ako čovek ne pazi, đavo ga može ubediti da ispije čitav bokal prljave vode kao čašu vina, ili da hrani svoju dušu pomijama umesto probranom hranom. Sposoban je neprimetno prinu-

diti pametnog čoveka da se na bogoslužju ponaša kao budala, sposoban je obrazovanog navesti da veruje dečjim bajkama i mnoge može navesti da omalovažavaju i vređaju druge ljude, istovremeno govoreći kako su oni vrlo pobožni ili borci za toleranciju i ljudska prava.

Sa nepravdom je uvek vezana neka laž. Kada se nepravda pojavi u religioznim pitanjima, to uvek rezultira odbacivanjem vere ili njenom podsmevanju. Đavolji cilj je da umanjí vrednost obožavanja Boga i da promeni pobožnost u glumu i imitaciju, što uvek dovede do podsmevanja. Na ovaj način, đavo ljudima oduzima Hrista, sakriva evanđelje i onemogućuje im ulazak u nebo.

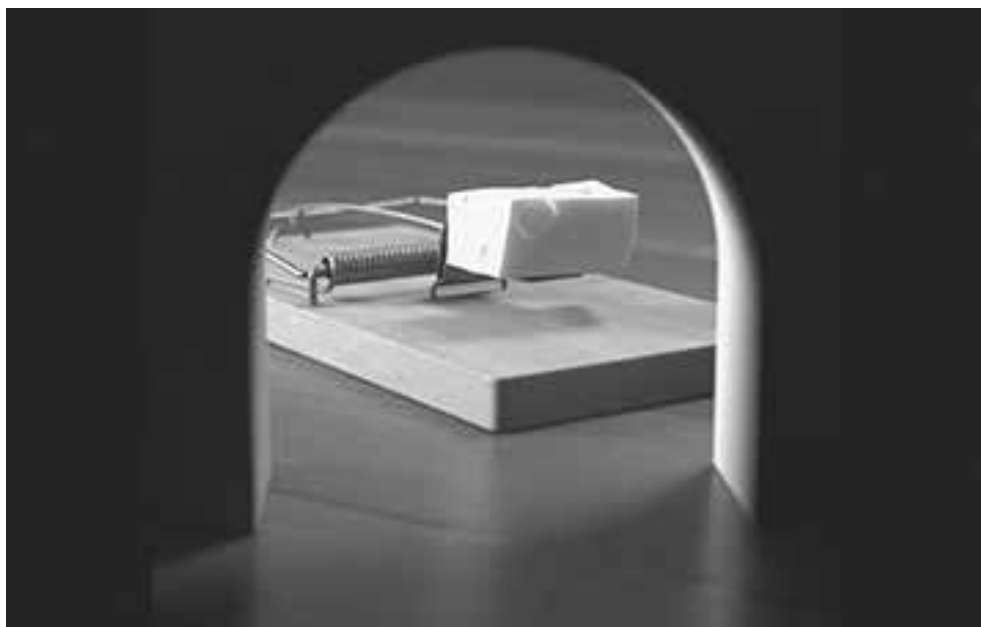
„Tajna bezakonja“ (2. Solunjanima 2,7) ukazuje na to da sve zablude imaju dublji koren nego što se to na prvi pogled čini. Nepažljivom gledaocu može mnogo grešaka izgledati potpuno bezazleno: „Isus ima sličnu suštinu kao i Otac“, „Biblija sadrži Božju reč“, „Sveto pismo i sveta tradicija su Božja reč“, „Paklena vatra jeste metafora“, „Samo crkva može ispravno tumačiti Bibliju“, „Na zemlji mora postojati samo jedna vidljiva glava vidljive Crkve“, itd. Spisak sličnih prevara bi mogao biti beskonačan. Koliko god takvi iskazi izgledali bezazleno, njihovo poreklo i kraj je u paklu.

Sve su to jako lepo upakovane prevare, koje nepažljivi ljudi

primaju kao bezopasne izraze pobožnosti i odanosti „svojoj veri“. Iza takve pobožne nepravednosti se sakriva pogubna inteligencija i manipulacija, koja jako vešto pozlaćuje poluistine tako, da izgledaju kao potpune istine i stručno sastavlja pogrešne formulacije tako da izgledaju kao najveće istine.

Đavolovo delovanje u propagiranju lažnih doktrina se očigledno ne ograničava samo na produkciju laži i njeno prezentovanje. Čini se, da on ima moć da hipnotiše ljudsku misao. Na to misli i apostol Pavle, kada pita crkvu u Galatiji:

„O nerazumni Galati! Ko vas je opčinio da se ne pokoravate istini?“ (Galatima 3,1).

Malo pre toga su primili učenje pravog evanđelja. Sada su već napola uvereni u potpunu suprotnost! Pavle im, veoma začuđen, piše:

„Čudim se da se tako odmah odvrćate na drugo jevanđelje od Onog koji vas pozva blagodaću Hristovom“ (Gal. 1,6).

Laž na koju su se uhvatili, je bila toliko prihvatljiva, da su zamalo odbacili istinu! Njihovi umovi su bili pod omamljujućim uticajem - bili su vešto izmanipulisani.

Ovaj faktor manipulacije ne sme da se ignoriše. Laž može biti fascinantna i privlačna. Ponekad privlači intelekt („kao Bog ćeš raspoznavati dobro i zlo“), ponekad je to želja za moći (Diotref, koji je želeo da bude uvek prvi u svemu), ponekad je to želja za nečim novim (naklonost ka izmišljenim događajima), ponekad je to želja za užicima u ovom životu („više je ljubio ovaj svet“). Laž nam se servira ne samo lepo upakovana, nego i efektno reklamirana.

Đavolova sposobnost da propagira laži je usko povezana sa njegovom neumornom istrajnošću, sa kojom prati kako se iz godine u godinu menja religioz-

no raspoloženje. Da li ljudi u crkvi žele probuđenje? Neka ga imaju barem kao burno emotivno iskustvo, koje će biti reklamirano kao „delovanje Duha“!

Da li ljudi u crkvi vide da ih je sve manje i manje? Potreban im je novi program koji će sve to dovesti u red. Da li se ljudi u crkvi osećaju intelektualno manje vredni? Moraju da imaju propovednika koji razume najnoviju teoriju religije. Čeznu li ljudi za crkvenim jedinstvom? Mogu ga imati ako se crkva ujedinjuje u jednu masu bez veroispovesti. Da li je crkva izgubila svoj autoritet? Mora da ima prisniju vezu sa „jedinom svetom apostolskom Crkvom“.

Đavo će ljudima pružiti sve osim jednostavnog Hristovog evanđelja. Sve mogu imati, ali bez živog Hrista. Jedan od velikih đavolovih prijatelja jeste gospodin Verski Fanatik. On je za sotonu veliki i neprocenjivi pomoćnik, i njegov uspešni prodavac religioznih laži. Verski ekstremista jeste čovek koji revnuje u tome da se „ispravna stvar“ što više preuveliča i nametne. Može se reći da su se sve velike istorijske greške dogodile zahvaljujući pomoći verskih ekstremista.

Religiozni ekstremisti su tokom cele istorije pretvarali istinu u laž. Od zakona prave samo puko poznavanje njegovih odredbi, ali ne i življenje istih, od vere iluziju, od pastoralne službe strogu kontrolu, od biblijskog odvajanja monaško zatvaranje, od propovedanja govorništvo, od tajne misteriju, i od pobožnosti farsu. Ekstremista izvlači zaključke koji sve više i više stežu slušaoce i sledbenike. Oslepljuje ih i ispira im mozak, pa više nisu kadri misliti svojom glavom, već samo slepo slediti „jedinu istinu“.

Međutim, veliki neprijatelj đavolove trgovačke strategije jeste hrišćanin koji otvoreno razmišlja o stvarima oko sebe. On je taj koji pažljivo čita Sveto Pismo, nastoji ga otvorenim umom (bez predrasuda) shvatiti i trudi se da prema njemu i živi. On je čovek koji sve ispituje. On analizira stare „istine“, ali i nove „obećavajuće“ religiozne metode i prakse, koje se naglašavaju u učenju i u bogoslužnju crkve.

Hrišćanin koji razmišlja, i ne prihvata sve zdravo za gotovo, jeste teret u svakoj crkvi koja teži da bude „moderna“ i od sveta prihvaćena, kao i tamo

gde se želi „ugraditi“ kontrola čoveka - kroz manipulacije.

Hrišćanin koji razmišlja i analizira, zna za mnoge loše i zle stvari iz crkvene istorije, i ima ne baš omiljenu naviku da poredi ono što se već desilo u istoriji sa ovim što se dešava danas. Tvrdoглаv je, i uglavnom odbija da promeni staro dobro učenje Biblije za neko neprovereno - novo. Ne voli ono staro samo zato što je staro, nego ga voli zato što je to istina. Voli sve što je ispravno, zato što je ispravno. Više mu je stalo do istine, makar i bolne, nego do zabluda ma koliko umilno zvučala. Takav čovek želi samo „slavu koja od Boga dolazi“.

Od svih kupaca kojima đavo nudi svoju robu, niko nije toliko nepoželjan, kao što je to hrišćanin koji razmišlja svojom glavom. Takav čovek sve kvari. Nekada bi đavo jednostavno pripremio gospodinu Verskom Fanatiku spaljivanje na lomači. Danas se mora zadovoljiti samo sa time što će takvog čoveka načiniti omraženim i ismevanim, staviće ga na naslovne stranice žute štampe, nazvaće ga staromodnim, netolerantnim, fanatikom, sektašom, itd.,

Moris Roberts

KAD SE BOG ZABORAVI

*Gde se Bog zaboravlja,
tamo je lažni mir.
Neprijatelj vere nije ateizam,
nego prividna pobožnost.*

Zaboravljanje Boga, iako prividno okićeno religioznim obredima, uvek je bilo neprijatelj stvarne pobožnosti i straha pred Bogom. „Hajde, načini nam bogove, koji će ići pred nama!“ Tako je zahtevao izraelski narod ubrzo posle predivnog izbavljenja iz Egipta.

U vreme proroka Jeremije i Amosa vršile su se velike proslave pune religioznih obreda. Međutim, straha pred Božjom

svetinjom više nije bilo; izgubio se. „Mir, mir, mir...“ Sve je u redu. „Bog nas ljubi i ljubi i ljubi...“ Ova „pesma“ se stalno čula u pozadini svega toga. A ustvari nije postojao nikakav mir, jer Bog nije mogao ništa drugo, nego da svom narodu vidno pokaže svoje razočarenje.

Slična stvar se ponovila i u srednjevekovnoj crkvi. Bilo je predivnih liturgija, bogatih obreda, svuda potpuno predanje u pobožnosti (prividno), organizovan socijalni rad. Pa ipak je bila i jako velika samosvest o beznadežnosti svega.

Ljudi koji su ukazivali na loše stanje u crkvi proglašavani su jereticima, čak i opasnim protivnicima crkve. Jedan od njih je bio i Luter, kad se borio protiv opasnog učenja crkve o nepostojanju bilo kakve opasnosti: „Odbacimo sve proroke koji govore narodu 'mir, mir' a mira nema.“ Bog traži probuđenje savesti, spremnost za pokajanjem zbog greha, potpuno obraćenje.

Kada se zaboravljanje Boga okiti religioznim ukrasima

Religiozno okićeno zaboravljanje Boga vidno je prisutno i danas. Čoveku se dodeljuje primaran značaj u crkvi, i sve to čak i sa blagoslovom crkve; jer - tako se govori, a još češće misli - crkva je tu da bi služila čoveku!

Savremeni čovek poseže za religioznim obredima prilikom važnih događaja u svom životu: prilikom rođenja deteta, punoletstva, na sahranama i venčanjima. Današnji čovek teško podnosi preispitivanje svojih sumnji ili verskih uverenja, u svetlu Svetog pisma. Kao na primer, opšte prihvaćeno je mišljenje da Bog mora čoveka da sačuva od svakog oblika nesreće, da nema uopšte nikakvog

đavola, da je Bog svim ljudima dobar, da nije bitno toliko odlazanje u crkvu koliko biti dobar i pošten, da živimo ovde i sada, a posle smrti videćemo šta će biti, da su sve reči o grehu, krivici, veri u Spasitelja i o Božjem sudu, ustvari samo fundamentalističko uterivanje straha u kosti. Takođe, da čovek ima pravo samovoljnog eksperimentisanja u seksu - izvan braka, hetero ili homoseksualno - i da takve stvari ne treba cenzurisati prema zastareloj Bibliji.

Hrišćanstvo je uvek bilo napadano od strane ovakvih pogleda na svet. Bogu je, normalno, važan čovek, ali pre svega u pogledu oslobađanja iz samovoljno izabrane površnosti sopstvenog života i prenošenja u svetlo Božjeg lica. Potpuno je razumljivo šta Bog želi, šta Ga čini nesrećnim, od čega želi čoveka da sačuva, i šta je pripremio za njega. Božji proroci, Isus i njegovi apostoli, svi oni su nam ovo ostavili kao obaveznu i jednoznačnu poruku.

Ko „interpretira“, taj ne želi da vidi „pisano je...“

Ove stvari se jako često relativizuju. Interpretacija - tako se zove tajni program pronalazača

---

svih mogućih pravaca. „Po mom mišljenju“, „to znači da“ su uvodne fraze tog bezvrednog načina traženja. Tu se reči „pisano je...“ zamenjuju takvim rečima, koje ljudima odgovaraju i čine im se prihvatljivim i prosvećenim. Mnogi uopšte ne primete ovu osnovnu razliku, jer nju prati lavina biblijskih pojmova kao napr. ljubav, mir, milost, svete tajne, crkva...

Da li je i stvarnost takva, to je sporedno. Bitno je to da je današnjem čoveku neprimetno nametnuto osećanje lažne utehe i nade, kojom je ponesen i dirnut. Pozitivan je odaziv i na razne crkvene inicijative, koje su uvek u službi ljudima i često idu u susret njihovim potrebama i željama.

Kada se uopštena vera u crkvi podstiče i gradi na osnovu ovakve bezlične vere naroda, tada je crkva ispunila očekivanja. Sve ostalo zvuči kao čisti fundamentalizam. Da je to važno i

kod Boga u davna vremena, biblijski proroci bi bili pošteđeni mnogih neprijatnosti. Isus uopšte ne bi morao da dolazi na ovaj svet kao svedok istine, a takođe, ne bi bila potrebna nikakva reformacija.

Ne treba ćutati o stvarnoj istini

Pošto postoji stvarna istina kod Boga, ne sme se ni danas - uprkos nepovoljnim okolnostima - ćutati o njoj. Uprkos tome, što se mnogi pravi svedoci istine upravo danas bezobzirno prikazuju kao oni koji prave zabune, nepopravljivo kvare hrišćanstvo, narušavaju imidž i ugled crkve, oni su sve više iz nje potiskivani u pozadinu dešavanja. Pa ipak, u konačnom zbiru to ne govori protiv njih, nego protiv religiozno ofarbane i brzo šireće zaboravnosti u odnosu sa živim Bogom.

Rolf Šefbuh

MOLITVA - NEKA BUDE JEDNOSTAVNA I ČESTA

„Kada se molite...“ Matej 6:7

Znajući našu sklonost da komplikujemo stvari, Isus je rekao: „Kada se molite, ne govorite mnogo...jer zna Otac vaš šta vam treba, pre no što ga zamolite.“ (st. 7-8, Čarnić) Kada nam kaže da „ne govorimo mnogo“, On nas uči da molitva ne mora da bude duga, glasna ili naporna. A zato što je rekao „zna Otac vaš šta vam treba, pre no što ga zamolite“, On te poziva da pronađeš obećanja u Bibliji koja su relevantna za tvoju potrebu i da se njih držiš.

Čarls Svindol, koji se obično moli dok vozi, piše sledeće: „Često naglas govorim sa Bogom. Ponekad mu pevam. Ponekad se celokupna molitva odvija u mom umu. Svaki put kada se predam molitvi, primećujem da Bog postaje moj glavni fokus, a ne neka lična borba. Oslobođam se briga. Tako mogu da ostavim bilo šta što me muči

kako bi se u potpunosti izgubio u veličanstvu Njegove prisutnosti i radosti služenja. Kada stignem, spreman da radim ono što je Božja volja. Postao sam osvežen, olakšan i spreman.

Moj um je fokusiran. Moje srce je spremno. Emocije postaju jasne. I šta god da me je mučilo na početku te vožnje više me ne opterećuje. Sve to je rezultat molitve. Voleo bih da mogu da kažem da svaku vožnju do posla svakog dana koristim za molitvu.

Ali kao i većina ljudi, često zaboravim. Moje misli skaču sa jednog problema na drugi i umesto da se molim, ja se uznemirim. Ponekad sam toliko zabrinut da mi uopšte ne pada na pamet da treba da prestanem da brinem i počnem da se molim.“ Molitva – neka bude jednostavna i česta.

Gore navedeno izučavanje Božije Reči je intelektualna svojina UCB-Srbija, čiji je autor **Bob Gass**.

HRIŠĆANI SAMCI

u potrazi za pravom osobom

Ovo ne bi trebalo da bude tekst na temu zabavljanja i braka. Postoje poučniji i kompletniji članci, čak i cele knjige koje su napisane na ovu temu. Moj je cilj da ukažem na nekoliko principa iz Božije Reči koje je današnja crkva zanemarila, i na neke buduće bračne probleme pre nego što se oni dogode. Želim da govorim vama koji ste samci i da vas odgovorim od ideje da jednog dana poštoto budete u braku!

HRIŠĆANI A SAMCI, KAKO TO?

Danas se na neudatu hrišćanku i na neoženjenog hrišćanina gleda kao na nešto neprimerno. Oni su bombardovani pitanjima kao: „Ma šta, još uvek se

nisi udala/oženio?“ ili... „Jesi li već udata/oženjen? Kad ćeš?“ Iz mulja i blata ovakvog razmišljanja „predodređeni smo za brak“, stiže jedinstveni crkveni, zapadnjački fenomen nazvan „grupe za samce“, u kojima se nestrpljivi (a nekada čak i puni požude) samci mogu družiti i učestvovati zajedno u „duhom vođenim“ akcijama kao: „skupljajmo novčana sredstva za misiju pranjem automobila“, ili „pripremanje špageti-večere“, ili „pravljenje bazara kućne radinosti“, ili „kamp za samce“! A sve to pod maskom „zadovoljavanja posebnih potreba samaca“.

Često sam se susretao sa ovakvim grupama za samce koji nisu služili ničim drugim nego

---

onom čemu služe i barovi za samce. Ne kažem da su sve ovakve grupe takve - čak ni većina - samo konstatujem činjenicu da je ovo uobičajeni razlog njihovog postojanja - kako bi se samci iz crkve družili i konačno ušli u brak.

GDE SE U BIBLIJI GOVORI O ZABAVLJANJU?

Nešto najbližije zabavljanju, što se Biblije tiče, nalazimo u trećem poglavlju knjige o Ruti. Ruti je njena svekrva naložila da potraži Boaza (Voaz) za supruga. Ona je uputila, dotjerala i poslala u potragu za njenim parom. Ustvari, zabavljanje u Bibliji jeste zapravo udvaranje - traženje muža ili žene. Danas je hrišćansko zabavljanje preuzelo sve aspekte svetovnog življenja. Mnogi vernici ulaze i izlaze iz veza bez imalo razmišljanja ili molitve, kao da biraju restoran u kom će večerati.

Nikada ne bi smeli da isprobavamo ljude kao da su odeća ili obuća. Traženje partnera trebalo bi da se čini kroz molitvu i traženje potvrde, a to samo ako smo prethodno primili od Boga jasnu potvrdu da bi trebalo da stupimo u brak. S obzirom, da skoro svaka (na zapadu) crkva

ima grupu za samce, svako je nesvesno zaveden mišlju da su čudni ako ne stupe u brak. Oni dolaze „pod pritisak“ kako moraju da se zabavljaju sa nekim; mnogi su duboko povređeni i sklapaju se mnogi brakovi koji nikada nije trebalo da budu sklopljeni. Verujem da je ovo uzrok mnogih nesrećnih i uništenih hrišćanskih domova.

DVA RAZLOGA ZA STUPANJE U BRAK

Prema Bibliji, mogu da vidim da ima samo dve vrste ljudi koji su pozvani od Boga da stupe u brak. O prvoj vrsti govori se u 1. Korinćanima 7:9. Ovaj stih govori o ljudima koji slabo mogu da kontrolišu svoju požudu. „Ako li se ne uzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se negoli upaljivati se.“ Nekome ko potpada pod ovu kategoriju samoća nije samo emotivni problem, nego i telesna kušnja.

Bog kroz strpljenje i molitvu nalaže takvim osobama da se žene, jer je to Njegov božanski način oslobađanja od ovakvih kidajućih osećaja. Molim vas, nemojte pogrešno razumeti, ja ne verujem da je brak „stvar prošlosti“ ili beg za hrišćanina koji teško kontroliše ovakva o-

---

sećanja. Samo zajedno sa apostolom Pavlom govorim kako „svaki čovek ima svoj dar milosti od Boga,“ (7. stih) - što znači da su oboje, i brak i samoća Božji darovi.

Drugi razlog zbog kojeg Bog poziva dvoje ljudi da stupe u brak jeste radi Njega. Drugim rečima, oni bolje mogu da Mu služe kada su zajedno nego kada su odvojeno. Razmislite o primerima pobožnih parova kao što su Avram i Sara, Marija i Josif, Zaharija i Jelisaveta. Možete li da zamislite kako bi drugačiji bili njihovi životi (a da ni ne spominjemo istoriju) da su ostali samci? Vidite, Bog vodi ljude u brak najviše iz razloga da bi Mu doneli više zadovoljstva.

Međutim, danas se mnogi žene iz sebičnosti, a ne iz poslušnosti. Oni o braku razmišljaju kao o njihovom ljudskom pravu, nešto što će se na kraju ipak dogoditi a ne kao o partnerstvu za službu u koju su pozvani prema Božijoj volji.

DUBLJI POGLED NA 1. KORINĆANIMA 7

Moj prvi utisak o 1. Korinćanima 7 nije bio baš najbolji. Pavlov pogled na brak je u naj-

boljem slučaju vrlo neromantičan. Kada sam prvi put pročitao ovo poglavlje, mislio sam da se tu uvuklo Pavlovo vlastito mišljenje u Reč. Pomislio sam: „Pavle bi želeo da svako bude baš kao on!“ Gospod me je od tada naučio da cenim Božiju Reč; kako sam proučavao ovo poglavlje, počeo sam da razumevam o čemu Pavle zaista govori. Razumeo sam da ako je Bog dozvolio da Pavlov pogled na brak uđe u Njegovu Reč, onda je to bio Božji pogled na brak.

PAVLOVO UČENJE

Pavle govori, da ako se oženite, možete „imati nevolja u telu, a ja vas štedim“ (1. Korinćanima 7:28). Kada kaže „nevolje“, Pavle ih podrazumeva u služnju Gospodu. On kaže „A ja želim da budete bez brige. Neoženjeni brine se za to što je Gospodnje, kako bi ugodio Gospodu“ (stih 32). Pavle govori o onome što je na srcu Gospodu. Isus želi da ga Njegovi ljudi vole „celim svojim srcem“. To ne znači da Pavle misli, da oženjeni ljudi ne mogu da vole i služe Isusu; on samo ističe da su mu oni uobičajeno samo delimično predani. „Ali oženjeni

---

se brine za stvari ovog sveta, kako bi ugodio ženi, i njegova je pažnja podeljena“ (stih 33). Izgleda da je Pavlovo mišljenje (koje je ustvari i Božje mišljenje) kako jedino osoba koja je sama može „neometano da bude privržena Gospodu“ (stih 35). Pavle ni na koji način ne kaže da je stupiti u brak pogrešno, jer kaže da onaj ko se oženi „dobro čini“, ali onaj ko ostane neoženjen „čini bolje“ (stih 38).

ZAKLJUČAK

Svrha koju sam imao na umu pišući ovaj članak jeste da ukazem na najviši poziv koji muškarac ili žena mogu da imaju a to je da budu oženjeni ili udati za Isusa, tj. da ostanu samci „za Gospoda“. Sreo sam samo nekoliko ljudi koji su ovo razumeli, a neki od njih su naj-srećniji hrišćani koje znam.

Oni se ne zamaraju i ne gube vreme zabavljanjem ili traženjem „onog pravog“ - oni su Ga našli! Jedini problem koji oni imaju jeste mišljenje crkve. Na njih se gleda kao na čudake ili čak kao na „nastrane“, te su pod

stalnim pritiskom dobronamer-nih prijatelja koji ih teraju da se zabavljaju sa nekim, ili pokušavaju da im nađu nekoga.

Ovo je tragedija naročito kada Bog traži više onih koji će da rade za Njega puno vreme - ljude sa „nepodeljenom predanošću“. Čak i ako svet gleda na neudatu ženu kao na „staru udavaču“ ili „baba devojk“, Isus vidi takvu pobožnu ženu kao svoju „mladu nevestu“. Pogledajte na primer svedočanstvo i službu Corrie Ten Boom. Iako nikada udavana na ovoj zemlji, dokazala je da ima Muža na nebu.

Na kraju, ako ne osećate da vas Bog poziva na život samca, budite strpljivi. Nemojte da „ispitujete teren“ tražeći onog ili onu pravu. Radije „gledajte na Isusa, začetnika i dovršitelja vere“ (Jevrejima 12:2), On „će ispuniti svaku vašu potrebu po svom bogatstvu u slavi u Isusu Hristu“.

Vaš mudar nebeski Otac kaže: „Budite mirni i znajte da sam Ja Bog!“ (Psalam 46:10). Amin!

Keith Green

OBJAŠNjeni PRO-LIFE ARGUMENTI [1. DEO]

Srž argumenata u sučeljavanju argumenata za i protiv abortusa nije zakon. Činjenice u vezi ljudskog života – kada on počinje i koliko je on važan – jesu ono što određuje tumačenje naših zakonskih prava.

Abertus je oduvek bio sporno pitanje. Susrećemo se i doalzimo u kontakt sa ljudima koji imaju veoma različita a duboko ukorenjena uverenja. Svaki hrišćanin treba da razume osnovne argumente za život i da bude spreman da govori istinu u ljubavi.

Možemo se strastveno zalagati protiv abortusa i pri tome se prema ljudima odnositi s ljubavlju i poštovanjem. I moramo tako činiti. Bez obzira na nečije postupke, izbore ili uverenja, mi nismo protiv njih. Naprotiv, mi smo protiv abortusa.

Osvojiti srca drugih ljudi za Hrista jeste beskrajno važnije od „pobeđivanja“ u svađi u vezi abortusa. U svakoj situaciji, dok se zalažemo za život i protiv abortusa, ovo je naš temelj: mi smo za život i za ljubav.

Koji su glavni argumenti za život?

Argumenti za izbor sa kojima se susrećemo često se vrte oko „ustavnog prava žena na abortus“. Većina onih koji se zalažu za život treba da bolje razumeju zašto abortus nije ustavno pravo pre nego što možemo efikasno da se pozabavimo ovim argumentom. O tome ćemo više govoriti u drugom delu „Objašnjenja pro-life argumenata“.

Sušтина u sučeljavanju argumenata za i protiv abortusa nije zakon. Činjenice u vezi ljudskog života – kada on počinje i koliko je on važan – jesu ono što određuje tumačenje naših zakonskih prava.

Nauka je sigurna: ljudski život počinje začecem

Argumenti za život čvrsto stoje na biologiji ljudskog životnog ciklusa. Nauka se fokusira na objektivne informacije, a ne na verska, politička, filozofska ili lična uverenja. Iz tog razloga, mnogi ljudi koji podržavaju pravo na abortus sa kojima se susrećete, možda ne dele vaša verska ubedenja niti biblijski pogled na svet. Dakle, počnite sa činjenicama.

U jednom naučnom istraživanju javnog mnjenja Amerikanaca, postavilo se pitanje ko je po njihovom mišljenju najkvalifikovaniji da odluči kada ljudski život počinje. Od pet ponuđenih izbora – biolozi, filozofi, verske vođe, sudije Vrhovnog suda i glasači – 80% učesnika smatralo je biologe najboljim autoritetom za određivanje kada život počinje.

Nakon toga je ispitano više od 5.000 biologa iz raznih akademskih institucija širom sveta, kako da bi odgovorili na ovo pitanje. Od svih ispitanika, 96% biologa je potvrdilo da ljudski život počinje oplodnjom.

Ova je činjenica ubedljiv argument za život. Tačka u kojoj ljudske ćelije postaju ljudsko biće jeste centralna u debati o abortusu. Biološka istina je jasna.

Kada se jajna ćelija i spermatozoid spoje, njih dvoje postaju jedno. To se zove zigot, to je jedna nova ćelija sa jedinstvenim genetskim kodom. Naučnici definitivno klasifikuju organizme prema njihovoj DNK. Biolog koji bi bio zamoljen da identifikuje nepoznati zigot okrenuo bi se genetiци. Ta jedna ćelija ima isti DNK kao i odrasli

---

organizam. Da li je zigot *Homo Sapiens* ili *Pteromis Volans*?

Pteromys Volans je slučajno sibirski leteći vešer. Kako bi biolog mogao da odredi tačnu vrstu te jedinice? Uz pomoć DNK.

Moralni imperativ: ljudski život ima urođenu vrednost

Po začecju *Homo sapiens* zigot je počeo da postoji. Ali da li je to osoba? Da li su svi ljudi podjednako vredni?

Svako ljudsko biće je dragoceno za Boga. Isus je to jasno rekao na krstu! Svaki čovek je nosilac lika samoga Boga, još pre rođenja. Psalam 139:13-14 nam to objašnjava:

*Da, ti si mi nutrinu stvorio,
satao me u utrobi majke moje!
Hvaliću te što sam takav sazdan,
zapanjujuće divan,
što su ti dela čudesna;
a duša je moja toga dobro svesna.*

Argumenti za život i hrišćanska verovanja

Biblijsko izlaganje o vrednosti ljudskog života uzelo bi mnogo više prostora nego što imamo ovde. Argumenti za život su obično ubedljiviji ako se ne oslanjaju na verski moral. Mnogi

zagovornici prava na izbor i abortus zanemaruju i ignorišu argumente protiv abortusa koji su zasnovani na veri.

Možemo preformulisati moralno pitanje hipotetičkim scenarijem. Pretpostavimo da sveznajući filozof predstavlja čoveka sa dva zigota: jednim *Homo sapiens* i jednim neidentifikovanim. Ovaj čovek mora da izabere koji od tih zigota će živeti. On razmišlja: „Svet je već prenaseljen, jedna ćelija ne može da oseti bol, da vidimo šta će od ove druge ispasti?!“ Odlučeno je.

Taj filozof zatim otkriva i saznanje da bi ljudski zigot izrastao u ženu koja bi postala medicinski istraživač i otkrila lek za rak. Ženin život bi spasao bezbroj ljudi od strašne patnje, tuđe i smrti!

Da li to menja jednačinu? Da li je ljudski zigot sada vredniji života? Ovaj fantastični scenario ilustruje pro-life izreku: *Svaki nerođeni život nije potencijalna osoba – to je osoba sa potencijalom.*

Svi znamo da nisu potrebna izuzetna dostignuća da bi život neke osobe bio važan. Generalno, ljudi instinktivno znaju da

---

je očuvanje života ispravno, a oduzimanje života pogrešno.

Ako bi zakoni o ubistvima bili ukinuti, da li bi većina ljudi odjednom odlučila da je prihvatljivo oduzeti život bilo kojoj osobi koju oni izaberu? Naravno da ne!

Objektivna istina je klizav teren

Imamo ljudsku savest koja vodi naš moral. Ja bih tvrdio da je osnova savesti objektivna istina, za koju je potreban izvor objektivne istine – to jest, Bog. Bez savesti, ljudsko postojanje se pretvara u Gospodara muva.

Ne postoji definitivno „dobro“ ili „zlo“ bez objektivne istine, ljudi žive da bi dominirali ili bili pod dominacijom. Vrednost svake ličnosti je subjektivna, određuju je oni koji su na vlasti. Njihova računica je lični interes, to jest: „Da li ova osoba poboljšava ili umanjuje moje uživanje u životu?“

Na sreću, to nije naša realnost. Ljudi generalno veruju da je potrebno ubedljivo opravdanje da bi se mogao oduzeti život i

da to bude moralno opravdano. Obrazloženje može biti posredno (npr. samoodbrana) ili može zavisiti od stanja druge osobe, kao što je slučaj sa abortusom i eutanazijom. Mnogi opravdavaju ove prakse na osnovu stepena razvoja, opadanja ili kršenja prava drugih ljudi. Ali ovo je opasna i klizava padina.

Ko može ispravno da proceni da li je neki čovek dostojan da živi? Po kojim kriterijumima?

Ako je procena na društvu, rezultati mogu sačuvati život ili promovisati smrt. Razmotrite neželjene posledice kineske 35-godišnje politike jednog deteta. Socio-ekonomski faktori kineske kulture su istorijski činili mušku decu poželjnijom od ženske. Mnogi parovi su odlučili da njihovo dete mora biti sin da bi sačuvali porodicu.

Kada je tehnologija omogućila roditeljima da saznaju pol još nerođenog deteta, desetina miliona devojčica su pobačene. Ova užasna tragedija stvorila je ogromnu neravnotežu polova. U 2021. godini, u Kini ima oko

---

35 miliona više muškaraca nego žena. Ova društvena kriza negativno utiče na više od milijardu ljudi.

Selektivni i elektivni abortus

Ironično, mnogi zagovornici izbora i prava na abortus se protiv selektivnom abortusu dok podržavaju elektivni abortus.

U saopštenju za štampu iz 2014. godine, istaknuti ponuđač usluge abortusa, osudio je predloženi „Zakon o nediskriminaciji abortusa“. Iako je predlog zakona imao za cilj da spreči selektivni abortus (na osnovu pola, rase, itd.), oni su ga proglasili prikrivenom pretnjom reproduktivnim pravima. U istom izdanju je nedvosmisleno rečeno: Protivimo se abortu-

su koji se čini radi odabira pola.

Dakle, pogrešno je oduzeti život na osnovu pola ili rase, ali prihvatljivo ako majka kao razlog navede bilo šta drugo?! Ovo je logično neodrživo!

Argument za izbor ne može biti oboje

Ne može se zalagati za neograničen pristup abortusu dok se moralno osuđuje selektivni po- bačaj. Naš ljudski način života, zasnovan na uobičajenom moralu, svedoči da svaka osoba ima inherentnu vrednost. Moramo smatrati da je ovo istina od začeca do prirodne smrti. Ako ne, stvaramo „sive zone“ koje pozivaju na neetičko zlo- stavljanje najugroženijih među nama.

Lauren Roman
Focus on the Family

IZGUBLJENA BOŽJA REČ

„Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjeh ćeš u pothvatima.“ (Jošua 1:8)

Koliko je samo današnji čovek spreman da plati kako bi dobio recept koji mu garantuje uspeh i sreću. Otišao bi i na kraj sveta u potrazi da ga pronađe, a ne zna da je na dohvat ruke.

Svom narodu Bog je uvek davao taj recept. Dao ga je i Jošui na početku njegove službe koju je nasledio od Mojsija. A šta je to što je Jošua trebao da uradi

kako bi bio uspešan na svojim putevima? Trebao je da verno drži ono što je zapisano u knjizi zakona Gospodnjeg. Kako bi se držao knjige zakona, trebalo je da o njoj razmišlja dan i noć i da o njoj stalno govori. Ako ne bi o njoj razmišljao i govorio, postojala je opasnost da je zaboravi i zanemari, i tada neće biti uspeha i sreće.

Narod Božiji Izrael je kroz celu svoju istoriju zanemarivao i zaboravljao na zakon Božji. Postoji jedan događaj u Starom zavetu koji nam izbliza pokazuje koliko je narod Božji zastranio i koliko je bio daleko od Gospoda; Reč Božja je bila za-

---

boravljena i izgubljena. Ovaj događaj je zapisan u 2. Knjizi o kraljevima, u 22. glavi.

Na presto je došao mladi kralj Jošija koji je za razliku od njegovih prethodnika išao putem Gospodnjim. Imao je samo 8 godina kada je postao kralj, a majka mu se zvala Jedida. Verujem da ga je majka učila i savetovala kako da vlada i usadila mu je ljubav prema Bogu. Kada je imao 26 godina, kralj Jošija je zapovedio da se popravi dom Jahvin. Angažovani su bili majstori različitih veština koji su popravljali hram. Očigledno da je hram u to vreme bio u jako lošem stanju. Ono što je bilo najgore, bilo je to da je dom Božji bio pun idola i ranih izopačenosti. Kako je to samo poražavajuće bilo, to da je Božji narod sebi dopustio da tako oskrnavi hram koji je mudri Solomon podigao i gde se onako veličanstveno proslavljalo ime Gospodnje.

Dok je trajala obnova hrama, dok su čistili i popravljali, pronašli su jednu izgubljenu knjigu ili namerno bačenu. Bila je prljava i prašnjava, možda i poderana, ali najgore od svega, bila je zaboravljena. Knigu je pronašao veliki sveštenik Hilki-

ja i dao je kraljevom pisaru Šafanu koji je pročitao i odmah odneo kralju. Bila je to knjiga zakona. Zapravo smatra se da je to bila knjiga Ponovljenog zakona (Peta knjiga Mojsijeva).

Svakako da zvuči malo čudno da je knjiga Božjeg zakona bila izgubljena u domu Božjem, ali s obzirom da se u vremenu neposredno pre Jošije nije služilo Jahvi nego idolima, postaje jasno zašto je knjiga bila zanearena. Očekivali bismo da izabrani narod Božji služi samo Jahvi i ne zaboravlja Njegovu reč, ali oni su je zaboravili.

Kada je knjiga pročitana pred kraljem, kralj je razderao svoje haljine. To je bio dokaz da je kralj ne samo bio iznenađen, već pre svega duboko pogođen rečju koja je pročitana.

Mladi kralj je prvi put čuo reči knjige zakona. Nikada ranije nije čuo za ovu knjigu, a sada su reči Božje zapisane u knjizi duboko potresle celo njegovo biće.

Ubrzo je kralj pokrenuo sveopštu versku obnovu uništavajući sve idole i žrtvenike na kojima su se prinobile žrtve lažnim bogovima. Kada razmišljam o knjizi Božjeg zakona koja je bila izgubljena u hramu, ne

---

mogu a da ne zapazim da u današnjem vremenu imamo više Biblija (Reči Božje) nego ikada pre u istoriji. Imamo i aplikacije za mobilne telefone i računare, a ipak, Reč Božja se malo nalazi u ustima i mislima ljudi. Iako imamo tolike mogućnosti za čitanje i proučavanje Reči Božje, čini se da je ona izgubljena i da se malo o njoj razmišlja. Danas, kao i za vreme Jošije, knjiga Božjeg zakona je bačena u pepećak. Danas, kao i tada, idoli zauzimaju mesto koje pripada Gospodu. Danas, kao i pre 3000 godina, žrtvuje se lažnim bogovima. Ono što je drugačije jeste forma, ali suština je ista.

Zašto je to tako? Zašto idoli zauzimaju mesto koje pripada Gospodu u srcima ljudi? Zato što zbog ljudske izopačenosti pohlepe i požude, služenje i klanjanje idolima je poželjnije i primamljivije.

Danas, kao i za vreme Jošije, potrebna je sveopšta verska reforma, potrebno je vratiti se Gospodu i Njegovoj reči. Knjiga zakona Gospodnjeg treba biti pronađena i pročitana, u njoj je recept za uspeh i blagoslov, u

njoj je i upozorenje šta biva ako se ta reč zanemari.

Evo nekih citata iz knjige Ponovljenog zakona (4. poglavlje):

„A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim, da biste ih vršili i tako poživjeli te ušli i zaposjeli zemlju koju vam daje Jahve, Bog otaca vaših... Niti što nadodajite onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimajte; vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, što vam ih dajem...”

Knjiga Ponovljenog zakona imala je za cilj da podseti narod Božji o svim delima koja je Gospod činio među njima. Da ih podseti da su od Njega ovisili u pustinji, i da sve što imaju, imaju jer ima je Gospod iskazao svoju milost i ljubav.

Važnost i snagu Ponovljenog zakona najbolje vidimo kada sam Gospod Isus citira tri puta reči ove knjige i njima pobeđuje Sotonu koji Ga kuša.

Čitajmo knjigu Božijeg zakona, govorimo i razmišljajmo o njoj, a Božje obećanje je uspeh i sreća.

Rudi Ivanov, Ruma

DUHOVNI DAROVI

Da li čeznemo za duhovnim darovima? Da! Odlično! A za kojim? Ako smo iskreni prema sebi, priznaćemo da čeznemo za većim ili najboljim darom. Zar ne?

Apostol Pavle (1. Kor. 12,31) nam kaže da treba vruće da čeznemo za duhovnim darovima. Pošto nam apostol Pavle ne nudi nikakvu hijerarhiju darova, veći ili najbolji dar je onaj koji je najpotrebniji u određeno vreme za određenu skupinu ili crkvu. Pojedini dar se isticao i prenaglašavao u individualnom, a pogotovo u denominacijskom tumačenju. Međutim, čak i propovedanje je manje vredno od davanja ako je neko gladan, a administracija je od veće važnosti od proroštva kada se finansije trebaju dovesti u red i izmiriti dugovanja. (Iskustvo nas ovome uči.)

„Tako i vi, pošto čeznete za duhovnim darovima, trudite se da njima obilujete radi izgrađivanja crkve.“ (1. Kor. 14,12)

Stav da treba treba činiti stvari kao novozavetna crkva je dobar, ali ima i nekih nejasnih stvari. Da li se sastajati po kućama (trenutno naširoko zastupljen stav) ili težiti megacrkvama (obratilo se 3000 ljudi i dodani su crkvi)?!

Prvi hrišćani su neke stvari radili iz kulturoloških razloga, a ne zbog teologije, što je danas drugačije! (Prodavali su imanja i pravili komunu.)

Na koju novozavetnu crkvu da se ugledamo? Onu u Filipima, Efesu, Laodikeji... i koji oblik vođstva da sledimo a da se ne sporimo oko odlučivanja kao prva crkva koja je sazvala apostolski sabor (jerusalimsko veće) da razreši različite stavove.

Zbog toga: „Braćo, ne razmišljajte kao deca, nego u opakosti budite nejač, a u razmišljanju odrasli.“ (1. Kor. 14,20)

Koji je to najveći dar? Onaj koji je najpotrebniji!

Vlatko Moravek, Novi Sad

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

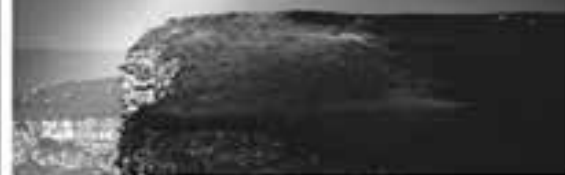
ОПРЕДЕЉЕНЕ ЗА СВАКИ ДАН / ОБЕЉАЊЕ И ПОСРЕДСТВО У СВАКОЈ СИТУАЦИЈИ

НАДА

Поштом
НИСИ ГАМ
(СТР 38)

ЗНАЧАЈНО *αγάπης* **КОМЕТЕ ДА**
ПРОМЕНИ ТВОЈ ЖИВОТ
(СТР 51)

Κουμ **СА КОЈИМ ТВОЈИМ ТРОУГЛУ**
СНАГУ
ОНДА КАДА СЕ СРЕТНУ СТИН ТИШКЕ (СТР 25)

ДОБРА ВЕСТ *за све!*

О „Доброј вести за све!“

„ДОБРА ВЕСТ за све!“ је удружење чланова које чине хришћани са срцем за евангелизацију, који су равностни у дељењу Светога писма као Речи Божије свима који тек треба да упознају Господа Исуса Христа као свог Спаситеља.

То су удружени волонтери широм света, који нуде копије Библије, Новог завета и атрактивне еванђeosке часописе у многим областима јавног живота, као и путем личног сведочења.

Представљајући Свето писмо и еванђeosко часописе желимо да поделимо ДОБРУ ВЕСТ како би сваком омогућили да чита Божију Реч за себе и да нађе наду, утеху, вођство и спасење које знамо да Свето Писмо нуди.

Наши чланови настоје да са јасним циљем постану мисионари кроз лично сведочење и показујући шта значи живети хришћанским животом према библијском учењу.

За све информације о нашем раду, могућој saradnji i materijalima koje koristimo i imamo na raspolaganju, možete se javiti na sledeće brojeve telefona:

+381 63 359 945 +381 62 8220 452

AGAPE

biblijski stihovi, mudre misli, ohrabrenja
potražite na fejsbuku i viberu

AGAPE

SYLOAM

MISIJA

IZDAVAŠTVO

E-KNJIGE

AUDIO
KNJIGE

VIDEO
MATERIJAL

FB: SYLOAM | MOB: 064 3430817 | EMAIL: syloam.media@gmail.com

DA VAŠ DUHOVNI RAST NE BUDE SAMO SLOVO NA PAPIRU

www.SYLOAM.eu

- VIDEO SNIMANJE,
- FOTOGRAFISANJE
- OZVUČAVANJE DOGAĐAJA

SYLOAM

MULTIMEDIA

organizator
CRKVA VERE SRBIJA

KONFERENCIJA

VERE

08.10.

od 15h do 18:30h

TEM ZA SLAVLJENJE
slavljenje KC "TRJEC ŽIVOTA" OSJEK

BLAZ BESPLATN

SYLOAM

MULTIMEDIA

www.syloam.eu

prostorije
PRZ
(BUL. EVROPE 30,
NOVI SAD)

SLAVLJENJE - UČENJE - ZAJEDNIŠTVO